

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบน
  - 2.1.1 ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบน
  - 2.1.2 ประเภทของพฤติกรรมเบี่ยงเบน
- 2.2 ทฤษฎีการกระทำทางสังคม
- 2.3 ทฤษฎีการเลียนแบบ
- 2.4 ทฤษฎีแรงจูงใจในการกระทำผิด
- 2.5 ทฤษฎีการเลียนแบบ
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม
  - 2.6.1 ความหมายและประเภทของอาชญากรรม
  - 2.6.2 สาเหตุของอาชญากรรม
  - 2.6.3 อาชญากรรมในแง่กฎหมาย
- 2.7 ความหมายของอบายมุข
- 2.8 แนวคิดเกี่ยวกับการพนัน
  - 2.8.1 ประวัติและพัฒนาการการพนันในประเทศไทย
  - 2.8.2 ความหมายของการพนัน
  - 2.8.3 สาเหตุการเล่นการพนัน
- 2.9 การพนันฟุตบอลกับสังคมไทย
  - 2.9.1 ประวัติการแข่งขันฟุตบอลโลก
  - 2.9.2 วิธีการเล่นการพนันฟุตบอลในประเทศไทย
  - 2.9.3 การพนันฟุตบอลกับการบังคับใช้กฎหมาย
- 2.10 กระบวนการติดต่อสื่อสาร

2.1 ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviant Behavior)

2.1.1 ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

สมโกชน์ เอี่ยมสุภาสิต (อ้างถึงใน พงษ์อินทร์ อินทรขาว, 23543: 9) ได้กล่าวไว้ว่า ในการกำหนดว่าพฤติกรรมใดจะเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือไม่ ต้องนำปัจจัยที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาประกอบด้วย ซึ่งได้แก่ ลักษณะของสังคม วัฒนธรรม เวลา อายุ เพศ สภาพการณ์ที่เกิดพฤติกรรม และการรับรู้ของคนในสังคม เป็นต้น

ในการกำหนดความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น ส่วนใหญ่มักจะอ้างอิงระเบียบและบรรทัดฐานของสังคมเป็นหลักเช่น พาร์สันส์ (Parsons, 1951 อ้างถึงใน สมโกชน์ เอี่ยมสุภาสิต, 2533) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบนไว้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ละเมิดระเบียบหรือบรรทัดฐานของสังคมที่ได้ตกลงร่วมกัน ซึ่งเป็นความหมายที่กว้าง เมอร์ตัน (Merton, 1957 อ้างถึงใน สมโกชน์ เอี่ยมสุภาสิต, 2533) ได้ให้ความหมายที่แคบลงมาว่า หมายถึง เป็นพฤติกรรมที่ละเมิดระเบียบหรือบรรทัดฐานของสังคมที่กำหนดขึ้นสำหรับบุคคลในแต่ละสถานภาพที่แตกต่างกัน นั่นคือ การที่บุคคลสองคนแสดงพฤติกรรมในลักษณะเดียวกันก็ไม่ได้หมายความว่าบุคคลทั้งสองนั้นจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือไม่เบี่ยงเบน ทั้งนี้ ย่อมขึ้นอยู่กับสถานภาพของบุคคลทั้งสองด้วย เช่น ในกรณีของเด็กเล็ก ๆ ที่ร้องไห้เพื่อให้พ่อแม่ซื้อลูกโป่งพฤติกรรมดังกล่าวถือว่าไม่เบี่ยงเบน แต่ถ้าเป็นผู้ใหญ่แสดงพฤติกรรมดังกล่าวถือว่ามีความผิดเบี่ยงเบน

กล่าวโดยสรุป ในการพิจารณาพฤติกรรมเบี่ยงเบน ควรพิจารณาจากเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือ พฤติกรรมนั้นสอดคล้องกับระเบียบและบรรทัดฐานของสังคมหรือไม่ โดยต้องพิจารณาทั้งในด้านของสังคมใหญ่และสังคมย่อย ถ้าไม่สอดคล้องก็จัดว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน และพฤติกรรมนั้นก่อให้เกิดการรับรู้และปฏิกิริยาของคนในสังคมในลักษณะเช่นใด ถ้าไม่ยอมรับหรือไม่พึงพอใจก็จัดได้ว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน

2.1.2 ประเภทของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ซิมมอนส์ (Simmons, 1965 อ้างถึงใน สมโกชน์ เอี่ยมสุภาสิต, 2533) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยทำการสอบถามคนจำนวน 180 รายที่มีลักษณะและพื้นฐานที่แตกต่างกัน ซึ่งเขาได้รับรายการของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีลักษณะของพฤติกรรมเบี่ยงเบนตามการรับรู้ของคนทั้ง 180 รายนั้น ถึง 252 ลักษณะ เมื่อพิจารณาในแง่ของนักสังคมวิทยาและนักจิตวิทยา ได้ให้ความสนใจศึกษากลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- 1) การกระทำฆาตกรรม
- 2) การข่มขืน

- 3) การปล้น และการลักขโมย
- 4) การทำผิดกฎหมายของเด็ก
- 5) การค้าประเวณี
- 6) การแสดงพฤติกรรมลักเพศ
- 7) การแสดงพฤติกรรมที่แสดงถึงการเป็นโรคจิต
- 8) การติดยาเสพติด
- 9) การติดแอลกอฮอล์

จากลักษณะพฤติกรรมเบี่ยงเบนดังที่นักสังคมวิทยาและนักจิตวิทยาให้ความสนใจศึกษา นั้น จะเห็นได้ว่าเป็นพฤติกรรมในทางลบทั้งสิ้นและพฤติกรรมดังกล่าวส่วนหนึ่งเป็นอาชญากรรม จากการศึกษาพฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviant Behavior) ผู้วิจัยพบว่าพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนระเบียบหรือบรรทัดฐานของสังคมถือเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการกระทำดังกล่าวอาจจะเป็นอาชญากรรม ถ้าพฤติกรรมนั้นเป็นการกระทำผิดตามกฎหมายซึ่งระบุลักษณะการกระทำผิดและโทษทางอาญาไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น เมื่อพิจารณาในทางกลับกันพฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงไม่จำเป็นต้องเป็นอาชญากรรมแต่อาชญากรรมถือว่าเป็น พฤติกรรมเบี่ยงเบน ประเภทหนึ่ง ตามแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 อาชญากรรมเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนประเภทหนึ่ง

2.2.ทฤษฎีการกระทำทางสังคม (Theory of Social Action)

เป็นทฤษฎีที่รวบรวมปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคล ซึ่ง เวเบอร์ (Weber, อ้างถึงใน โกศล คำเต็ม, 2531: 24-25) ได้ศึกษาเรื่องการกระทำของมนุษย์ (Human Action) โดยให้คำจำกัดความของการกระทำว่า เป็นพฤติกรรมที่มนุษย์เปิดเผยและลึกซึ้ง ซึ่งบุคคลผู้กระทำกำหนดให้มีความหมายส่วนตัวและได้แบ่งการกระทำทางสังคมออกเป็น 4 ชั้น คือ

1) การกระทำที่มีเหตุผล เป็นการกระทำที่มีวิธีการที่เหมาะสมในอันที่จะบรรลุถึงจุดหมายที่เลือกไว้อย่างมีเหตุผล การกระทำดังกล่าวมุ่งไปในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

2) การกระทำที่เกี่ยวกับค่านิยม เป็นการกระทำที่ใช้วิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้ค่านิยมสูงสุดในชีวิตมีความสมบูรณ์พร้อม การกระทำเช่นนี้ มุ่งไปในด้านจริยธรรม ศาสนา และทางศีลธรรมอย่างอื่น เพื่อดำรงไว้ ซึ่งความเป็นระเบียบในชีวิตทางสังคม

3) การกระทำตามประเพณี เป็นการกระทำที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง โดยยึดเอาแบบอย่างที่ทำกันมาตั้งแต่ในอดีตเป็นหลัก ในพฤติกรรมการกระทำตามประเพณีไม่คำนึงถึงเหตุผล

4) การกระทำที่แฝงด้วยความเสแสร้ง คำนึงอารมณ์และความผูกพันทางจิตระหว่างผู้ทำกับวัตถุที่เป็นจุดมุ่งหมายของการกระทำ ซึ่งการกระทำเช่นนี้ ไม่คำนึงถึงเหตุผลอย่างอื่นใดทั้งสิ้น นอกจากเรื่องส่วนตัว

และ ริเดอร์ (William W. Reeder, 1971 อ้างถึงใน โกศล คำเต็ม, 2531: 25-27) ได้นำทฤษฎีนี้ มาวิเคราะห์พฤติกรรมของบุคคลแต่ละคนว่า การแสดงพฤติกรรมใด ๆ ที่แสดงออกมา นั้น ย่อมต้องมีจุดมุ่งหมาย และกล่าวถึงการตัดสินใจของบุคคลว่า การกระทำของมนุษย์ในเรื่องใดก็ตามขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการอาจเหมือนหรือต่างกันภายใต้สถานการณ์ที่เหมือนหรือต่างกันได้ ย่อมขึ้นอยู่กับทางเลือกเหตุผลของผู้กระทำ และได้รวบรวมปัจจัยที่ทำให้มนุษย์กระทำหรือไม่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นเป็นทฤษฎีเพื่ออธิบายถึง การกระทำทางสังคมว่า การกระทำในเรื่องใดของมนุษย์เรื่องใดก็ตามขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้

ก. ปัจจัยดึงดูด (Pull Factors) ประกอบด้วย

1) เป้าประสงค์ (Goals) หมายถึง สิ่งที่ผู้กระทำต้องการเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมาย

2) ความเชื่อ (Belief Orientation) หมายถึง ความคิด ความรู้ ที่ผู้กระทำเข้าใจในเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะทำให้เกิดความเชื่อซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม และผู้กระทำจะเป็นผู้เลือกแบบของการกระทำสอดคล้องกับความเชื่อของเขา

3) มาตรฐานค่านิยม (Value Standard) เป็นสิ่งที่ผู้กระทำ ได้รับมาจากความเชื่อ ทศนคติ ลักษณะนิสัยอันเป็นพื้นฐานการตัดสินใจว่าดีหรือไม่ ค่านิยมจึงมีอิทธิพลต่อการกระทำในสังคมในการชักนำให้ผู้กระทำ (Actors) กระทำให้เป็นไปตามค่านิยมของเขา

4) นิสัยและขนบธรรมเนียมประเพณี (Habit and Customs) คือรูปแบบของการแสดงออกที่ผู้กระทำได้รับการกระตุ้นมาก โดยรูปแบบที่แน่นอนเพราะมีการวิเคราะห์เหตุผลแล้ว

ข.ปัจจัยผลักดัน (Push Factors) ประกอบด้วย

5) ความคาดหวัง (Expectation) หมายถึง การที่ผู้กระทำเข้าใจและเชื่อว่า มีผู้คาดหวังในตัวเขา เขาจึงได้กระทำ

6) ข้อผูกพัน (Committments) คือสิ่งที่ผู้กระทำเชื่อว่าเขาผูกพันที่จะต้องกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้น ๆ เพราะเขาจะรู้สึกว่าเขามีข้อผูกพันที่จะต้องทำ

7) แรงเสริม (Force) คือตัวช่วยให้ผู้กระทำนำไปสู่การกระทำทางสังคม เพราะในขณะที่ผู้กระทำตั้งใจจะกระทำสิ่งต่าง ๆ นั้น เขาจะรู้สึกว่าเขาได้รับแรงเสริมให้กระทำ

ค.ปัจจัยสนับสนุน (Able Factors) ประกอบด้วย

8) โอกาส (Opportunity) เป็นความเชื่อของผู้กระทำว่า สถานการณ์ที่เกิดขึ้นช่วยให้มีโอกาสเลือกกระทำ โอกาสมีอิทธิพลต่อการกระทำทางสังคม ที่ผู้กระทำมีส่วนร่วมในการกระทำทางสังคมตามสถานการณ์ นั้น

9) ความสามารถ (Ability) คือ การที่ผู้กระทำรู้ถึงความสามารถ นำไปสู่การกระทำทางสังคมเพราะรู้ด้วยตนเองว่าเขาสามารถที่จะทำได้ในสถานการณ์นั้น ๆ

10) การสนับสนุน (Support) หมายถึง สิ่งที่ผู้กระทำรู้ว่า จะได้รับหรือคาดหวังว่าจะได้รับจากคนอื่น ดังนั้น ผู้กระทำจะกระทำเมื่อเขาารู้สึกว่าเขามีสิ่งสนับสนุนให้กระทำ

2.3.ทฤษฎีการเลียนแบบ (Theory of Imitation)

ตาร์ต (Tarde อ้างถึงใน อรรถนพ ชูบำรุง, 2527: 94-95) กล่าวไว้ว่า เมื่ออาชญากรรมเกิดขึ้นมันมิได้เกิดขึ้นตามลำพัง แต่มีเทคนิคของการกระทำติดคล้ายกันตามมาเป็นปัญหาลูกโซ่ และได้ตั้งกฎของการเลียนแบบขึ้นมา ซึ่งตามกฎของเขามีข้อสังเกตเป็นการทั่วไปหลายประการ กล่าวคือ

1) คนเรามีแนวโน้มที่จะเลียนแบบแฟชั่นและประเพณีของคนอื่น ตามปกติคนกลุ่มชนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจะมีการเปลี่ยนแปลงเรื่องแฟชั่นและประเพณีอย่างช้า ๆ แต่ถ้ากลุ่มที่แตกต่างกันติดต่อกันก็จะส่งเสริมให้เกิดการเลียนแบบมากขึ้น

2) ผู้มีฐานะต่ำกว่าจะเลียนแบบผู้มีฐานะสูงกว่า ซึ่งเขากล่าวว่า มีอาชญากรรมหลายชนิดที่เริ่มเกิดขึ้นในหมู่มนุษย์ชั้นสูง และแพร่ไปในหมู่มนุษย์ชั้นต่ำโดยการเลียนแบบ

3) คนเราจะเลียนแบบพฤติกรรมที่เกิดขึ้นใหม่ ถ้าหากพฤติกรรมแบบเก่าหลาย ๆ แบบเกิดขัดแย้งกัน เขาเชื่อว่าการเลียนแบบเป็นการเรียนรู้อย่างหนึ่ง และการเลียนแบบบางอย่างทำให้เกิดอาชญากรรม เขากล่าวว่าอาชญากรรมจะแพร่ออกไปในลักษณะเดียวกับการแพร่หลายของแฟชั่นและแฟชั่นของอาชญากรรมก็เหมือนกับแฟชั่นของเสื้อผ้าและทรงผม

2.4 ทฤษฎีแรงจูงใจในการกระทำผิด

การศึกษาเรื่องแรงจูงใจ เป็นความพยายามของนักจิตวิทยาสังคมที่ต้องการชี้ถึงสาเหตุภายในที่ทำให้คนริเริ่มกระทำการใดสิ่งหนึ่งและดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่องจนบรรลุจุดมุ่งหมาย หรือหยุดการกระทำ นั้น ๆ แรงจูงใจคือ พลังภายในที่กระตุ้นผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมซึ่งมีทั้งความรุนแรงและทิศทางไปยังเป้าหมายที่ต้องการ มีการใช้คำอื่น ๆ แทนคำว่า "แรงจูงใจ" เช่น ความต้องการ (Need) ความปรารถนา (Desir) แรงขับ (Drive) แรงกระตุ้น (Urge) หรือแรงผลักดัน ภายใน (Impuls) เป็นต้น

สุพัตรา สุภาพ (2543: 85-86)กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจ คือ การชักนำให้บุคคลอื่นปฏิบัติตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ด้วยการใช้คำพูด การเขียน หรือพยายามทำให้เกิดความต้องการที่จะปฏิบัติตามที่คาดหวังไว้ ซึ่งบุคคลจะปฏิบัติได้มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความต้องการ 2 ประการ คือ

1) ความต้องการทางกาย เป็นความต้องการในสิ่งจำเป็นแก่ชีวิต เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม ความสนุกสนาน การขับถ่าย ความต้องการทางเพศ ความหิว ความกระหาย เป็นต้น

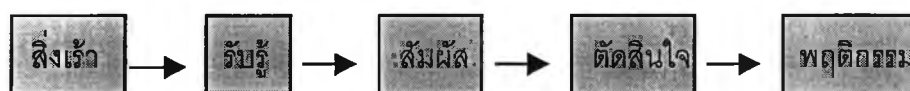
2) ความต้องการทางใจ เป็นความต้องการที่อยากให้สังคมยอมรับ ให้เกียรติ ให้ความรัก ให้ความเมตตา เป็นต้น

โดยความต้องการทั้งทางกายและทางใจ มีสิ่งเร้าเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองจนมีพฤติกรรม ซึ่งสิ่งเร้า มี 2 ประเภท ดังนี้

1) สิ่งเร้าภายใน เป็นเรื่องของอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายไม่ว่าจะหด ปีบ ขยาย เกร็ง เป็นต้น เช่น การคลออดลูกมดลูกก็ขยาย พอคลออดเสร็จมดลูกก็หดตัวลง

2) สิ่งเร้าภายนอก เป็นสิ่งแวดล้อมภายนอกที่อาจจับต้องได้หรือจับต้องไม่ได้ อาจมองเห็นได้หรือมองเห็นไม่ได้ เช่น ไม้เท้า แก้ว คน ความคิด ความเชื่อ วัฒนธรรม ค่านิยม ประเพณี เทคโนโลยี กฎหมาย เป็นต้น

สิ่งเร้าต่าง ๆ นี้จะผ่านกระบวนการ (sensation) จากหู ตา จมูก ลิ้นสัมผัส มาก ๆ เข้าจะเกิดการเรียนรู้(perception) แล้วอาจทำให้เกิดพฤติกรรมหรือการตอบสนอง ตามแผนภูมิที่ 2 ดังนี้

แผนภูมิที่ 2 สิ่งเร้าที่ผ่านกระบวนการทำให้เกิดพฤติกรรม

ซิมบาร์โด (Zimbardo, 1976 อ้างถึงใน งามตา วณิชทานนท์, 2537: 254-256,259) กล่าวถึง ลักษณะของพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจว่า ไม่ใช่พฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่เป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นเพื่อตอบสนองพลังกระตุ้นที่สัมพันธ์กันเป็นพฤติกรรมที่มีแบบแผนเฉพาะบุคคล และที่สำคัญที่สุดคือ พฤติกรรมที่มีลักษณะยั่งยืนและคงทน แรงจูงใจแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1) แรงจูงใจทางชีวภาพ (Biological Motive) เป็นพื้นฐานที่นำไปสู่ความเข้าใจเรื่องมนุษย์ที่เกิดจากความต้องการของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ เป็นต้น ทำให้เกิดความกระวนกระวายและพยายามหาช่องทางที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อบำบัดความต้องการ นั้น ๆ แรงจูงใจทางชีวภาพเป็นแรงจูงใจที่ไม่ต้องอาศัยการเรียนรู้ เกิดขึ้นจากการอดหรือการขาดแคลนสิ่งที่ร่างกายต้องการ จากการศึกษาพบว่า มีที่มาของแรงจูงใจนี้แหล่ง หนึ่ง คือกระบวนการรักษาสมดุลในร่างกาย (Homeostasis) ซึ่งเป็นสภาวะในร่างกายของสิ่งมีชีวิตที่พยายามรักษาความคงที่ระหว่างสิ่งที่รับเข้าไปและสิ่งที่ขับออกจากร่างกาย

กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจทางชีวภาพ เป็นแรงจูงใจในขั้นพื้นฐานของชีวิตและพลังอำนาจสูงสุดเพราะเป็นแรงผลักดันเพื่อให้ชีวิตอยู่รอด มนุษย์จึงดิ้นรนเพื่อตอบสนองความต้องการของร่างกายและอาจเป็นสาเหตุให้มนุษย์กระทำผิดขึ้นได้

2) แรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่กระตุ้นให้เกิดขึ้น โดยสภาวะทางสังคมและวัฒนธรรม ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคลในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นหรือกลุ่มคนหรืออยู่ในสถานการณ์หนึ่งมีบทบาทสำคัญในการก่อพฤติกรรมบางอย่าง เช่น การแสดงกายกรรมผาดโผนเสี่ยงต่ออันตราย การแสวงหาและพยายามยึดครอง

ตำแหน่งระดับสูงในองค์กรหนึ่ง ๆ การดิ้นรนต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อความเป็นเลิศในงานอาชีพ เป็นต้น

เมอร์เรย์ และคณะ (Murray and Group, 1993 อ้างถึงใน งามตา วรินทร์านนท์, 2537: 260-262) ได้เขียนรายงานความต้องการที่เห็นว่าเป็นสิ่งที่สามารถอธิบาย พฤติกรรมของบุคคล ในเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ ความต้องการส่วนใหญ่เป็นความต้องการทางจิตและสังคม และมีความต้องการทางชีวภาพปะปนอยู่บ้าง ดังนี้

(1) ความต้องการด้านวัตถุสิ่งของ ได้แก่ ความต้องการทรัพย์สินไว้ในครอบครอง ความต้องการเก็บรักษาไว้หวงแหนไว้ ความต้องการอนุรักษ์หรือทำนุบำรุงซ่อมแซมสิ่งต่าง ๆ ความต้องการที่จะสร้างขึ้นมาใหม่ และความต้องการจัดให้เป็นระเบียบ

(2) ความต้องการใฝ่สูงและมีเกียรติยศชื่อเสียง ได้แก่ ความต้องการเด่นเหนือผู้อื่น ความต้องการประสบผลสำเร็จ ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือและความต้องการอดทน

(3) ความต้องการปกป้องเกียรติยศชื่อเสียง ได้แก่ ความต้องการที่จะสงวนและรักษาชื่อเสียงศักดิ์ศรีของตน ความต้องการหลีกเลี่ยงความล้มเหลวและความอับอาย ความต้องการปกป้องตนเองมิให้ถูกตำหนิ ความต้องการเอาชนะหรือล้างแค้นและความต้องการดำเนินชีวิตอย่างสันโดษทั้งกายและใจ

(4) ความต้องการแสดงอำนาจ ได้แก่ ความต้องการมีอิทธิพลหรือมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความต้องการปกครองตนเอง ความต้องการเทิดทูนและอนุโลมตามผู้นำของตน ความต้องการที่จะเหมือนผู้อื่นและความต้องการที่จะแตกต่างจากผู้อื่น

(5) ความต้องการแสดงความก้าวร้าว ได้แก่ ความต้องการมุ่งทำร้ายทำลายและความต้องการยอมจำนนหรือยอมรับโทษ

(6) ความต้องการเป็นที่รักของผู้อื่น ได้แก่ ความต้องการผูกสัมพันธ์กับผู้อื่น ความต้องการเพิกเฉยหรือไม่ยอมรับผู้อื่น ความต้องการให้ความอุปการะหรือช่วยเหลือผู้อื่น และ ความต้องการรับความช่วยเหลือและความเห็นใจจากผู้อื่น

(7) ความต้องการใช้ความคิด ได้แก่ ความต้องการอยากรู้ สำนวญ ค้นคว้า และความต้องการสาธิตหรืออธิบาย

(8) เบ็ดเตล็ด ได้แก่ ความต้องการสนุกสนาน การพักผ่อนหย่อนใจ ความต้องการหลีกเลี่ยงคำติเตียนด้วยการหักห้ามความรู้สึกต่อต้านสังคมไว้

แรงจูงใจดังกล่าว มีลักษณะที่เด่นชัดประการหนึ่ง คือ เป็นแรงผลักดันที่เห็นแก่ตัว แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับ “หลักพุทธศาสนา” ซึ่งกล่าวไว้ว่า แรงผลักดันพฤติกรรม

ของมนุษย์ ได้แก่ ความอยาก เรียกว่า ตัณหา นอกจากนี้ ในทฤษฎีของ ฟรอยด์ (Freud, 1949 อ้างถึงใน ชัยพร วิชาวุธ, 2535: 18-21) กล่าวไว้ว่า มนุษย์ไม่เพียงเห็นแก่ตัวเท่านั้น ยังก้าวร้าวไร้เหตุผลต้องการแต่จะตอบสนองความต้องการทางเพศและความก้าวร้าว แรงจูงใจ ซึ่งผลักดันให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์นั้น เกิดจากความก้าวร้าวและเห็นแก่ตัวของมนุษย์ และแรงจูงใจดังกล่าวอาจจะก่อให้เกิดอาชญากรรมขึ้นได้

2.5 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychosexual Analysis)

ฮอลเลคค์ (Halleck อ้างถึงใน พิศาล มุขแจ้ง, 2542: 117) กล่าวไว้ว่า ในการแสวงหาความหมายและผลกระทบของความกดดันทางด้านจิตวิทยาที่มีต่อบุคลิกภาพมีรากฐานมาจากจิตวิเคราะห์ และทฤษฎีจิตวิเคราะห์ โดยสมมติฐาน 2 ประการ คือ

- 1) กำหนดทางด้านจิตใจ หมายความว่า สิ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจมิได้เกิดจากโอกาส แต่ละเหตุการณ์ถูกกำหนดโดยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน
- 2) จิตใต้สำนึก แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุกับผล หรือการกำหนดภายในจิตใจของมนุษย์มิได้ปรากฏให้เห็น เพราะกระบวนการทางจิตที่สำคัญที่สุดเกิดขึ้นภายใต้ระดับต่ำกว่าความรู้

กำลังซึ่งให้พลังงานในการกำหนดทิศทางของกระบวนการทางจิตอยู่ภายในแรงจูงใจ (motivation) หรือแรงขับ (drive)

ฟรอยด์ (Freud อ้างถึงใน สุพัตรา สุภาพ, 2542ก: 56) ถือว่า บัจจัยทางจิตวิทยามีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลิกภาพ โดยถือหลักชีววิทยาเป็นสำคัญ และได้แบ่งบุคลิกภาพ ออกเป็น 3 ส่วน

1. Id เป็นพลังดั้งเดิม เป็นพื้นฐานซึ่งถูกผลักดัน โดยความต้องการทางเพศ และแรงกระตุ้นที่รุนแรงเป็นพลังอยู่เบื้องหลังการเจริญเติบโตของมนุษย์ เป็นแหล่งก่อให้เกิดบุคลิกภาพของมนุษย์ซึ่งเป็นมรดกตกทอดทางกรรมพันธุ์ เป็นแหล่งของการเจริญเติบโตของมนุษย์และเป็นแหล่งพลังงานใหญ่คอยกระตุ้นส่วนที่เหลืออีกสองระบบให้ทำงาน เป็นส่วนความต้องการทางชีววิทยาที่ต้องใช้ Superego คอยควบคุม ซึ่งบางครั้งก็ไม่สำเร็จ

2. Ego เป็นส่วนที่มีเหตุผลหรือตัวประสานระหว่าง Id กับ Superego ที่คอยควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ หรือความเป็นตัวตนของบุคคล เป็นส่วนของจิตที่ประกอบด้วยความรู้ ความจำ ความคิดและเป็นส่วนที่สามารถคาดคะเนหรือวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ได้ Ego นี้มีส่วนควบคุม

และเป็นช่องทางส่งพลังของ Id ออกมา อันเป็นศูนย์กลางของบุคลิกภาพและการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล

3. Superego เป็นส่วนเกี่ยวกับคุณธรรม ระเบียบ ประเพณี กฎเกณฑ์ กฎข้อบังคับต่าง ๆ ซึ่งบุคคลได้รับการขัดเกลาทั้งที่เป็นทางการและไม่ได้เป็นทางการ เรียกได้ว่าเป็นความรู้สึกใฝ่สูงที่จะพิจารณาว่าอะไรถูกอะไรผิด ดีหรือไม่ดี ควรทำหรือไม่ควรทำ เป็นตัวกดความต้องการที่ไม่ดีงามหรือที่สังคมไม่ต้องการ และเป็นตัวส่งเสริม Ego ให้ทำตามแบบแผนที่สังคมกำหนดหรือยอมรับ Superego จึงเป็นตัวควบคุม Id และ Ego ซึ่ง ฟรอยด์ ถือว่า Superego เป็นผลิตภัณฑ์ทางสังคม ทั้งนี้ เพราะบรรทัดฐานว่าอะไรผิด อะไรถูกเกิดจากสภาวะของสังคมไม่ใช่เกิดจากสาเหตุทางชีววิทยา

2.6 แนวความคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม

2.6.1. ความหมายและประเภทของอาชญากรรม

2.6.1.1 ความหมายของอาชญากรรม

อาชญากรรมตามที่กำหนดใน Encyclopaedia หมายถึง การกระทำที่เจตนาโดยรู้สึกว่าเป็นภัยต่อสังคมหรือเป็นอันตรายต่อสังคม ตามปกติได้กำหนดข้อห้ามและโทษโดยกฎหมาย อาญา (Encyclopaedia Britanica, Volume 6.p 754)

เซลลิน (Sellin, 1938 อ้างถึงใน ประชัช เปี่ยมสมบุญ, 2531) ได้กำหนดนิยามของคำว่า อาชญากรรม หมายถึงการกระทำหรือพฤติกรรมใด ๆ ซึ่งเป็นการละเมิดปทัสฐานพฤติกรรมหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งอาชญากรรมก็คือพฤติกรรมที่บ่อนทำลายสังคม ซึ่งนิยามนี้ได้รับการขนานนามว่า เป็นนิยามทางสังคมศาสตร์ของอาชญากรรม

แทปแพน (Tappan, 1940 อ้างถึงใน ประชัช เปี่ยมสมบุญ, 2531) กล่าวว่า อาชญากรรมคือการกระทำใด ๆ ที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิดและส่งผลในการฟ้องร้องรวมทั้งพิพากษาลงโทษผู้กระทำผิด นิยามนี้ได้รับการขนานนามว่าเป็นนิยามทางนิติศาสตร์ของอาชญากรรม

เบนธัม (Bentham, 1864 อ้างถึงใน ผจงจิตต์ อธิคมนันท์, 2529: 7) อธิบายว่า อาชญากรรม คือ การกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดทางอาญา หรือการกระทำที่กฎหมายห้ามไว้ซึ่งมีผลร้ายมากกว่าผลดี

ผจญจิตต์ อธิคมันนัท (2529: 8-9) กล่าวไว้ว่า อาชญากรรมในทัศนะของ ตำรวจ หมายถึง การกระทำใด ๆ อันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้น บัญญัติเป็นความผิดและ กำหนดโทษไว้ ตำรวจให้ความหมายอาชญากรรมโดยถือหลักทางกฎหมาย และกฎหมายซึ่ง ตำรวจใช้เป็นเครื่องวัดว่าการกระทำใดเป็นอาชญากรรมหรือไม่ อยู่ที่ว่าในขณะนั้นมีกฎหมาย หรือไม่มี ถ้ามีกฎหมายกำหนดไว้แล้วการกระทำนั้นก็เป็นอาชญากรรมซึ่งได้แก่ กฎหมายอาญา โดย เป็นกฎหมายหลักที่ใช้พิจารณา นอกจากนี้ได้แก่ พระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญาต่าง ๆ ซึ่งการกระทำใดจะถือเป็นความผิดอาญาต้องมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

กล่าวโดยสรุป จะเห็นว่าอาชญากรรมนั้นเป็นการกระทำที่มีลักษณะฝ่าฝืน กฎหมายหรือบรรทัดฐานของสังคม ซึ่งกำหนดพฤติกรรมอาชญากรรมและโทษเอาไว้และผลของ การกระทำผิดนั้นจะเป็นภัยต่อสังคม มีผลร้ายมากกว่าดี

2.6.1.2 ประเภทของอาชญากรรม

คลินาร์ด และ ควินนี่ (Clinard & Quinney, 1973 อ้างถึงใน อรรถนพ ชูบำรุง, 2527: 120-133) ได้ตั้งทฤษฎีการจำแนกประเภทอาชญากรรมไว้ว่า ในการจำแนกประเภทของ อาชญากรรมจะต้องพิจารณาปัจจัยสำคัญ 5 ประการด้วยกัน คือ ปัจจัยเกี่ยวกับกฎหมาย อาชีพ ของอาชญากร ความเกื้อกูลของกลุ่มต่อการประกอบอาชญากรรม ความตรงกันระหว่างพฤติกรรม อาชญากรกับพฤติกรรมที่ถูกต้องตามกฎหมาย ปฏิกริยาของสังคมต่อพฤติกรรมของอาชญากรและ กระบวนการทางกฎหมาย เมื่อ Clinard และ Quinney ได้วางกรอบของทฤษฎีไว้ดังนี้แล้ว และได้ จำแนกอาชญากรรมไว้ 9 ประเภท ด้วยกัน คือ

1) อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลอย่างรุนแรง ได้แก่ การฆาตกรรม การทำร้าย ร่างกายจนบาดเจ็บสาหัส การข่มขืนกระทำชำเรา เป็นต้น

2) อาชญากรรมที่กระทำต่อทรัพย์สินตามโอกาส ได้แก่ การปลอมลายมือ การขโมย ของในร้านขายของ การทำลายสิ่งสาธารณะ การขโมยรถยนต์ เป็นต้น

3) อาชญากรรมที่ทำลายความสวยงามของสังคม ได้แก่ โสเภณี การใช้ยาเสพติด รักร่วมเพศ การเมาสุราในที่สาธารณะ เป็นต้น อาชญากรรมประเภทนี้ถือว่าเป็นอาชญากรรม ที่ไม่มีเหยื่อ แต่ก็ทำความรำคาญให้แก่ชุมชนได้

4) อาชญากรรมที่นิยมทำตามกันมา ได้แก่ การลักขโมย การย่องเบา การปล้น เป็นต้น ผู้กระทำผิดมักจะเริ่มต้นกระทำผิดตั้งแต่เยาว์วัยโดยการรวมกันเป็นแก๊ง พฤติกรรมของ อาชญากรที่แสดงออกมาก็เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในทางเศรษฐกิจ

5) อาชญากรรมการเมือง ได้แก่ การกบฏ การก่อการร้าย เป็นต้น

6) อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากงานอาชีพ ได้แก่ การทุจริตต่อหน้าที่ของข้าราชการหรือพนักงานของบริษัท

7) อาชญากรรมที่ทำผิดกฎหมายธุรกิจการค้า ได้แก่ การโฆษณาหลอกลวง ความผิดเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายการค้า การผลิตอาหารและยาที่ไม่ปลอดภัย เป็นต้น

8) องค์การอาชญากรรม อาชญากรรมประเภทนี้เป็นอาชญากรรมที่มีการจัดตั้ง มีหัวหน้ามีรองหัวหน้า มีผู้บังคับบัญชาปฏิบัติและผู้ปฏิบัติ ได้แก่ องค์การค้ายาเสพติด องค์การค้าของเถื่อน องค์การเรียกค่าไถ่หรือข่มขู่เอาเงิน เป็นต้น

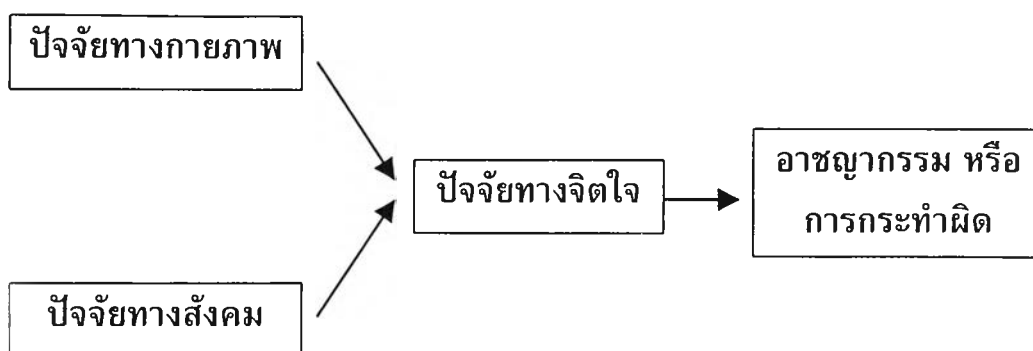
9) อาชญากรรมอาชีพ อาชญากรรมประเภทนี้ ได้แก่ การเป็นมือปืนรับจ้าง การต้มตุ๋น การล้วงกระเป๋า การขโมยของในร้านขายของ การปลอมลายมือ การปลอมของ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป จากการแบ่งประเภทของอาชญากรรม เห็นได้ว่าการเล่นการพนันฟุตบอลเป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่ง โดยเป็นอาชญากรรมไม่มีผู้เสียหายซึ่งเกี่ยวข้องกับการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการเล่นการพนันฟุตบอล ผู้วิจัยจึงนำมากล่าวไว้เพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการเล่นการพนันฟุตบอลมากขึ้น

2.6.2 สาเหตุของอาชญากรรม

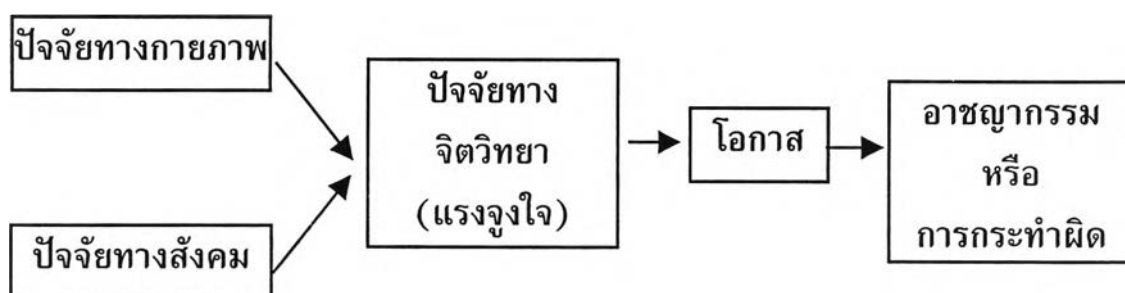
แมนน์ไฮม์ (Mannheim, 1973 อ้างถึงใน อรรถนพ ชูบำรุง, 2527: 133-114) เห็นว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้อาชญากรรมหรือพฤติกรรมกระทำผิดของมนุษย์ เกิดจากสาเหตุ 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางกายภาพ (Physical Factors) ปัจจัยทางสังคม (Social Factors) และปัจจัยทางจิตใจ (Mental Factors) โดยปัจจัยทางกายภาพหรือปัจจัยทางสังคมจะก่อให้เกิดการกระทำผิดก็ต่อเมื่อจิตใจเอื้ออำนวยให้เป็นไป กล่าวคือ มีความต้องการหรือแรงจูงใจที่จะกระทำเช่นนั้น แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าปัจจัยด้านจิตใจจะเป็นตัวแปรที่เด่นชัดเหนือปัจจัยอื่น หากความกดดันของปัจจัยอื่นแรงมากและมีเชื้อของความต้องการทางจิตใจแม้แต่นิดเดียวก็อาจนำไปสู่การกระทำผิดได้ อย่างไรก็ตามหากขาดแรงจูงใจหรือแรงกดดันในระดับหนึ่งทางจิตใจแล้วอาชญากรรมก็จะไม่เกิด

กล่าวโดยสรุป ก็คือจะต้องมีปัจจัยอย่างน้อย 2 ประการ และจะต้องมีปัจจัยด้านจิตใจร่วมอยู่ด้วยเสมออาชญากรรมจึงจะเกิด โดยมีแผนภูมิแนวคิดของ แมนน์ไฮม์ ปรากฏตามแผนภูมิที่ 3 ดังนี้

แผนภูมิที่ 3 แนวคิดของ Mannheim เกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้เกิดอาชญากรรม

ผจญจิตต์ อธิคมนันท์ (2529: 67) ได้สรุปแนวคิดของนักอาชญาวิทยาที่กล่าวถึง สาเหตุของอาชญากรรมว่า หากสามารถตัดช่วงโอกาสในอาชญากรรมได้ปัญหาอาชญากรรมจะไม่สามารถเกิดได้และปัจจัยทางจิตวิทยา หรือจิตใจ เจตนาคติ หากไม่ถูกกระตุ้น ไม่สร้างหรือไม่กระทำสิ่งที่ยั่ว ผู้ที่จะกระทำผิดก็จะขาดแรงจูงใจในอาชญากรรม ตามแผนภูมิที่ 4 ดังนี้

แผนภูมิที่ 4 แนวคิดของ นักอาชญาวิทยา เกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้เกิดอาชญากรรม

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสามารถอธิบายปัจจัยที่เป็นสาเหตุของอาชญากรรมได้ดังนี้

1) ปัจจัยทางกายภาพ

การพิจารณาหาสาเหตุของอาชญากรรม มีผู้ศึกษาไว้หลายประเด็น เป็นต้น เช่น อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ สภาพสรีระและพลานามัยของบุคคลและความผิดปกติของต่อม เป็นต้น จากแนวความคิดทางด้านปัจจัยทางกายภาพ สามารถนำตัวแปรปัจจัยทางกายภาพเกี่ยวกับอายุ และการศึกษามาสนับสนุนการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้

2) ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมและสังคม

(1) ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม ได้แก่ การศึกษาสาเหตุของอาชญากรรมกับสภาพทางภูมิศาสตร์ อาชญากรรมในเขตพื้นที่ต่างๆ อัตราอาชญากรรมเปรียบเทียบระหว่างเมืองกับชนบท สภาพนิเวศวิทยา และเวลาที่เกิดเหตุ เป็นต้น

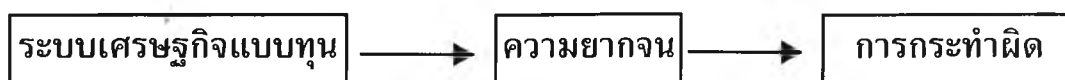
(2) ปัจจัยทางสังคม นักสังคมวิทยาจะทำการศึกษาปัญหาอาชญากรรม โดยถือว่า เป็นปรากฏการณ์ทางสังคมโดยพิจารณาปัญหาอาชญากรรมที่มีส่วนสัมพันธ์อยู่ในโครงสร้าง สถาบันทางสังคม นักสังคมวิทยาพยายามศึกษาพฤติกรรมเหล่านั้น ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งมีความใกล้ชิดติดต่อกัน เป็นการเรียนรู้โดยผ่านกลุ่มปฏิสัมพันธ์ต่างๆ เช่น ครอบครัว ดังที่ สุปัทธา สุภาพ (2542ข: 65-66) ได้อธิบายว่า ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมที่สำคัญที่สุดเป็นหน่วยงานของสังคมที่มีความใกล้ชิดและมีความคงทนที่สุด เพราะมนุษย์ทุกคนต้องอยู่กับครอบครัวซึ่งทำหน้าที่อบรมขัดเกลาบุคคลให้เกิด ทศนคติ ค่านิยม ทางสังคมในเรื่องต่าง ๆ ที่สมาชิกในสังคมยอมรับ ครอบครัวให้สถานภาพและบทบาทในสังคมตลอดจนกำหนดสิทธิหน้าที่ที่สมาชิกมีต่อกันและสังคม แต่ถ้าเกิดการเรียนรู้ อบรม ขัดเกลาพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย บุคคลนั้นก็ จะรับในสิ่งที่ได้รับการเรียนรู้ อบรม ขัดเกลาและในที่สุดก็จะกลับมากระทำผิดหรือกลายเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

จึงเห็นได้ว่า โครงสร้างของสังคมและกระบวนการทางสังคม มีอิทธิพลต่ออาชญากรรมดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และนักสังคมวิทยา ได้ทำการศึกษาโครงสร้างของสังคม และกระบวนการทางสังคม และสร้างแนวความคิด ทฤษฎีสังคมวิทยากับอาชญากรรมไว้มากมาย ผู้วิจัยจึงนำรายละเอียดในส่วนนี้ไปกล่าวไว้ในส่วนของทฤษฎีทางสังคมวิทยาเกี่ยวกับอาชญากรรม ซึ่งได้กล่าวไว้แล้ว

จากแนวคิดทางด้านปัจจัยทางสังคม สามารถนำปัจจัยทางสังคมเกี่ยวกับการศึกษา สถานภาพสมรส สถานภาพครอบครัว มาสนับสนุนการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้

3) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจซึ่งอยู่ภายในระบบสังคมเป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่ทำให้เกิดอาชญากรรม บุคคลสำคัญที่ให้ทัศนะเกี่ยวกับผลของปัจจัยทางเศรษฐกิจต่อปัญหาอาชญากรรม นั้น ได้แก่ มาร์กซ์ และ เอ็งเกิล (Marx & Engels, 1957 อ้างถึงใน วีระชัย กรานคำยี่, 2527) ได้เขียนหนังสือชื่อ "Communist Manifesto" ในปี พ.ศ.2392 ซึ่งเชื่อว่าปัญหาต่างๆในสังคมนั้นมีผลมาจากการได้รับการบริการและสินค้าไม่เท่าเทียมกันในสังคม ซึ่งจะเป็นปัญหาควบคู่ไปกับสังคมเสมอ ทางแก้ก็คือต้องมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างใหม่ของสังคมอย่างสิ้นเชิงโดยการปฏิวัติสังคมใหม่และเปลี่ยนระบบของเศรษฐกิจทั้งหมด แนวคิดของมาร์กซ์ นี้ได้รับการสนับสนุนจาก บองเกอร์ (Bonger, 1969 อ้างถึงใน พรเพ็ญ เพชรสุศิริ, 2524) ซึ่งเห็นด้วยว่าระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมเป็นตัวก่อให้เกิดบรรยากาศของกระบวนการผลักดันให้มีพฤติกรรมอาชญากรรม หรืออาชญากรรมของมนุษย์ (Climate of Motivation for Criminal Behavior) ตามแผนภูมิที่ 5 ดังนี้

แผนภูมิที่ 5 แนวความคิดของ Bonger ระบบทุนนิยมทำให้เกิดอาชญากรรม

ปัจจุบันแนวคิดของ บองเกอร์ มีผลการวิจัยเกี่ยวกับอาชญากรรม พบว่าอาชญากรรมที่ก่ออาชญากรรม พื้นฐานส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจตกต่ำ มาจากครอบครัวที่มีปัญหายากจนหรือมีรายได้ค่อนข้างต่ำ จึงทำให้เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าปัญหาทางเศรษฐกิจคือความยากจนเป็นสาเหตุหนึ่งในการก่ออาชญากรรม ของมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน เรียด (Reid, 1982 อ้างถึงในพรเพ็ญ เพชรสุศิริ, 2524)

จากแนวคิดนี้จึงกล่าวได้ว่า อาชีพ รายได้ ค่าตอบแทนอื่น ของผู้เล่นการพนันมีความสัมพันธ์กับ สาเหตุการเกิดอาชญากรรมสาเหตุหนึ่ง ซึ่งสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้

4) ปัจจัยด้านโอกาส

อาชญากรรมนอกจากจะประกอบไปด้วยปัจจัยด้านกายภาพ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจแล้ว ยังต้องประกอบไปด้วยปัจจัยด้านโอกาสด้วย หากสามารถตัดช่องโอกาสได้ ปัญหาอาชญากรรมก็จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้และปัจจัยทางจิตวิทยาก็จะไม่ถูกยั่วหรือก่อให้เกิด

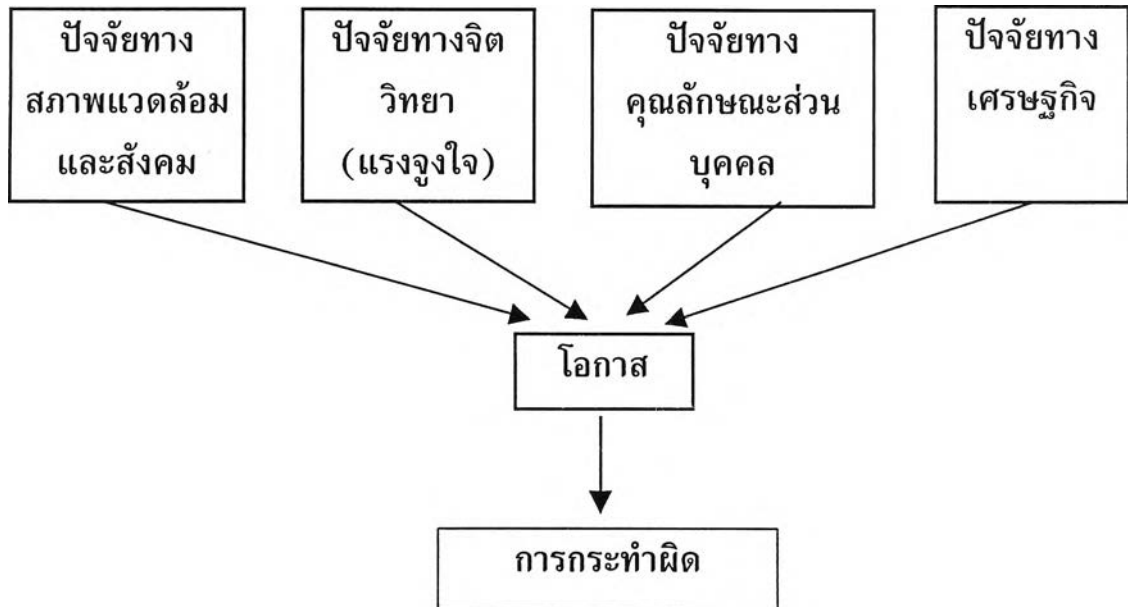
จากแนวความคิดเกี่ยวกับปัจจัยด้านโอกาส สรุปได้ว่า อาชญากรรมขึ้นอยู่กับโอกาสด้วยซึ่งลักษณะการปฏิบัติงานที่ต่างกันย่อมมีผลต่อโอกาสที่จะกระทำผิดต่างกัน

5) ปัจจัยด้านจิตวิทยา

ทฤษฎีทางจิตวิทยากล่าวถึง แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ความเครียด ความรู้สึกขัดแย้ง ในอารมณ์ ความไม่สมปรารถนา ว่าเป็นพื้นฐานในอาชญากรรมของคน จิตวิทยาจะเน้นลักษณะเฉพาะบุคคล มากกว่าพิจารณากลุ่มบุคคล สำหรับจิตเวชศาสตร์จะกล่าวถึงความเจ็บป่วยทางจิต อย่างไรก็ตาม จิตแพทย์ก็ได้ให้ความสนใจในการวิเคราะห์บุคลิกภาพและพฤติกรรมธรรมดาของบุคคลเหมือนกัน ส่วนทฤษฎีจิตวิเคราะห์จะพิจารณาเรื่องจิตใต้สำนึกที่มีส่วนผลักดันให้เกิดการกระทำผิด สำหรับทฤษฎีจิตวิทยาสังคมสนใจศึกษาแรงจูงใจทางสังคมซึ่งเป็นแรงจูงใจที่ถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้นโดยสภาวะทางสังคมและวัฒนธรรมและขึ้นอยู่กับการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคลในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นหรือกลุ่มชน แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญในการก่อให้เกิดพฤติกรรมและพฤติกรรมบางอย่างอาจเป็นอาชญากรรมได้

จากแนวความคิดปัจจัยด้านจิตวิทยา สรุปได้ว่า แรงจูงใจมีความสัมพันธ์ต่ออาชญากรรม ซึ่งรายละเอียดในส่วนนี้ผู้วิจัยได้กล่าวไว้ในส่วนของทฤษฎีแรงจูงใจ

กล่าวโดยสรุปถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุของอาชญากรรมประกอบด้วยปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และสังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านจิตวิทยา(แรงจูงใจ) และโอกาสในอาชญากรรม จากแนวความคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมากำหนดเป็นแผนภูมิที่ 6 ดังนี้

แผนภูมิที่ 6 ปัจจัยซึ่งเป็นสาเหตุของอาชญากรรม ตามแนวความคิดของผู้วิจัย

2.6.3.อาชญากรรมในแง่ของกฎหมาย

เนทเทิล (Nettle, 1974 อ้างถึงใน จุฬารัตน์ เอื้ออำนวย, 2542ก: 1-2)กล่าวไว้ว่า อาชญากรรมในแง่ของกฎหมายแล้ว หมายถึง การกระทำที่เจตนาฝ่าฝืนกฎหมาย ทำการล่วงละเมิดโดยปราศจากการป้องกันหรือขอลุแกโทษก่อนการกระทำและต้องถูกลงโทษโดยรัฐ

อาชญากรรมมีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

- 1) ไม่มีอาชญากรรมถ้าปราศจากกฎหมาย (No Crime without Law)
- 2) ไม่มีอาชญากรรมในกรณีที่การกระทำนั้นได้รับการรับรองตามกฎหมาย

(No Crime When and Act is Justified by Law) เป็นหลักการที่รัฐทุกแห่งจะกำหนดสิทธิในการป้องกันตนเองของบุคคล และเมื่อรัฐกำหนดไว้ในกฎหมาย จึงไม่ถือว่าการกระทำดังกล่าวละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นเพื่อป้องกันตนเองและบุคคลอื่นอันเป็นที่รักตามสมควรแก่เหตุอันเป็นอาชญากรรม

3) ไม่มีอาชญากรรมถ้าปราศจากเจตนา (No Crime without Intention) ให้ความสำคัญกับการกระทำที่เจตนาเป็นสำคัญซึ่งเป็นองค์ประกอบทางจิตใจ ภาษาละติน ใช้คำว่า

Mens Rea ซึ่ง เรียด (Reid, 1996 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2542ก: 3-5) อธิบายว่า Mens Rea คือ เจตนาหรือความตั้งใจในการประกอบอาชญากรรม หรือความประสงค์ที่เต็มไป ด้วยความรู้สึกลึกซึ้งหรือสำนึกหรืออยู่ว่าผิดของจำเลยในการประกอบอาชญากรรม

4) ไม่มีอาชญากรรมถ้าปราศจากความสามารถที่จะกระทำ (No Crime without Capacity) ปัจจุบันใช้สภาพจิตใจปกติเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ถ้าผู้กระทำผิดได้กระทำใน ขณะที่

- (1) ถูกขู่บังคับและทำให้เสียอิสระภาพขณะกระทำผิด
- (2) เป็นเด็กหรือเยาวชน
- (3) จิตวิปลาศ

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2542ก: 10-11) กล่าวไว้ว่า อาชญากรรมได้ถูกแบ่ง ตามหลักสากลออกเป็น

1) Mala In Se คือ ความผิดที่เห็นชัดแจ้งในตัวเอง เช่น ฆ่า ข่มขืน ลักทรัพย์ เป็นต้น ซึ่งสมาชิกในสังคมโดยทั่วไปเห็นตรงกันว่าเป็นอาชญากรรม

2) Mala Phohibita คือ ความผิดที่กฎหมายกำหนดว่าเป็นความผิด แม้ว่าการ กระทำดังกล่าว สมาชิกสังคมโดยทั่วไปจะไม่ตระหนักว่าเป็นความผิดซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละ สังคม เช่น การใช้หรือขายสินค้าหนีภาษี และอาชญากรรมไม่มีผู้เสียหาย (Victimless Crime) เช่น การพนัน โสเภณี ทำแท้ง เสพยาเสพติด เป็นต้น และได้สรุปลักษณะอาชญากรรมไว้ ดังนี้

1) Ubiquity คือ การแพร่ระบาด แทรกซึมอยู่ทุกซอกทุกมุม ทุกหนแห่งของ สังคม

2) National Social Behavior คือ ปรากฏอยู่ในทุกสังคม จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมสังคมปกติ

3). Social Phenomenon คือ เป็นปรากฏการณ์ของสังคมที่เกิดควบคู่กับสังคม

ชาเฟอร์ (Schafer อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2542ข: 3-6) ได้ให้ความ หมายว่า **เหยื่ออาชญากรรม (Crime Victim)** คือ บุคคลผู้ได้รับผลกระทบจากความเบี่ยงเบน ของสังคมหรือการประกอบอาชญากรรมและไม่มีอาชญากรรมใดที่ปราศจากเหยื่อ และได้แบ่ง อาชญากรรม ออกเป็น 7 ประเภท

- 1) เหยื่ออาชญากรรมที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือเหยื่อบริสุทธิ์ (Unrelated Victim)
- 2) เหยื่อที่กระตุ้นให้เกิดอาชญากรรม (Provocative Victim)

3) เหยื่อที่จิตใจให้เกิดอาชญากรรม (Precipitative Victim)

4) เหยื่อที่มีความอ่อนแอทางชีวภาพ (Biological Weak Victim) คือ มีความอ่อนแอทั้งทางร่างกายและจิตใจ เช่น เด็ก คนชรา เป็นต้น

5) เหยื่อที่มีความอ่อนแอทางสังคม (Social Weak Victim) คือ เหยื่อที่มักมิได้รับการยอมรับว่าเป็นสมาชิกของชุมชนอย่างเต็มภาคภูมิ เช่น ผู้อพยพ ชนกลุ่มน้อย เป็นต้น ซึ่งถูกเอารัดเอาเปรียบจากอาชญากรเมื่อใดก็ได้

6) ผู้ตกเป็นเหยื่อของตนเอง (Self-Victimizing Victim) คือ เหยื่อที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่ตนเองกระทำขึ้น หรืออาชญากรรมที่ไม่มีเหยื่อ หรืออาชญากรรมที่ปราศจากเหยื่อ (Victimless Crime or Crime without Victim)

7) เหยื่อการเมือง (Political Victim)

กล่าวโดยสรุป จากการแบ่งเหยื่ออาชญากรรม เห็นได้ว่าผู้เล่นการพนันฟุตบอลเป็นผู้ตกเป็นเหยื่อของตนเอง หรืออาชญากรรมที่ไม่มีเหยื่อ

2.7 ความหมายของอบายมุข

ในสังคาลสูตรพระไตรปิฎก (อ้างถึงใน เรื่องศักดิ์ จริตเอก, 2536: 3) อธิบายว่า อบายมุข คือ ภูมิต่ำ ภาพที่ไม่เจริญ และเป็นสภาวะและทางแห่งความเสื่อม

พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน (2525: 916) อธิบายว่า อบายมุข หมายถึง ทางแห่งความฉิบหาย เหตุเครื่องฉิบหาย มีอยู่ 2 หมวด

1. อบายมุข 4 ได้แก่

1.1 นักเลงหญิง

1.2 นักเลงสุรา

1.3 นักเลงเล่นการพนัน

1.4 คบคนชั่วเป็นมิตร

2. อบายมุข 6 ได้แก่

2.1 ดื่มน้ำเมา

2.2 เทียวกลางคืน

2.3 เทียวดูการเล่น

2.4 เล่นการพนัน

2.5 คบคนชั่วเป็นมิตร

2.6 เกียจคร้านการทำงาน

พิศาล มุขแจ้ (2542: 244) กล่าวไว้ว่า อบายมุขทั่วไปแล้ว ได้แก่ การพนัน โสเภณี สุรา ยาเสพติด สิ่งพิมพ์ลามก เป็นต้น เป็นอาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย (Victimless Crime) มีลักษณะพื้นฐาน 5 ประการ คือ

- 1) ผู้กระทำผิดและผู้เสียหายเป็นบุคคลเดียวกัน จึงไม่มีใครมาแจ้งความร้องทุกข์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ
- 2) เป็นเรื่องยั่ววนใจบุคคลทั่วไป จึงเป็นอาชญากรรมที่มีกำไรสูงและสร้างความรำรอยในเวลาอันสั้น
- 3) สามารถใช้เงินในการสร้างอิทธิพลต่าง ๆ ได้
- 4) มักจะดำเนินงานในรูปแบบของการหรือองค์กรอาชญากรรม
- 5) ประชาชนบางกลุ่มมองไม่เห็นความชั่วร้าย จึงละเลยไม่ให้ความสนใจและอาจไม่เห็นด้วยกับการปราบปรามของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เถลิงศักดิ์ สังขตะมาณ (อ้างถึงใน เรื่องศักดิ์ จริตเอก, 2536: 1) กล่าวว่าไว้ว่า อบายมุข เป็นทางนำมาซึ่งความเสื่อมของสังคม เป็นตัวการทำให้เกิดปัญหาสังคมและส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพและความมั่นคงของประเทศชาติโดยส่วนรวม

ประธาน วัฒนวาณิชย์ (อ้างถึงใน เรื่องศักดิ์ จริตเอก, 2536 : 7) กล่าวว่าไว้ว่า อบายมุข เป็นการกระทำที่ไม่เป็นอันตรายต่อสังคม เป็นภัยอันตรายในระดับต่ำ แต่ขัดศีลธรรมซึ่งรัฐเห็นว่า มีความจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานหรือรักษาศีลธรรมดังกล่าว เพื่อคุ้มครองสังคมจากผลร้ายทางอ้อมที่เกิดจากการละเมิดศีลธรรม

เรื่องศักดิ์ จริตเอก (2536: 2,4,9-12) กล่าวว่าไว้ว่า อบายมุข เป็นความผิดเมื่อกฎหมายกำหนด (Mala phohibita) ซึ่งบัญญัติไว้เฉพาะเรื่องเท่าที่เห็นว่าจะส่งผลร้ายต่อสังคมโดยส่วนรวม เมื่อมีผู้กระทำผิดเกิดขึ้นแล้วประชาชนรู้สึกเกลียดและได้รับความเสียหาย ซึ่งแท้จริงเป็นความเสียหายต่อแผ่นดินหรือรัฐ โดยมีตำรวจเป็นผู้เสียหายแทนรัฐและสามารถแบ่งแยกเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กลุ่มคือ

- 1) กฎหมายห้ามมิให้มีโดยเด็ดขาด เช่น การพนันบางชนิด การค้าประเวณี ยาเสพติด เป็นต้น
- 2) กฎหมายมิได้ห้ามโดยเด็ดขาด สามารถมีขึ้นได้ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ

แหล่งอบายมุขก่อให้เกิดภาระกิจและหน้าที่เชื่อมโยง การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ และเป็นป่อเกิดแห่งอาชญากรรมหลายรูปแบบ

อบายมุข กลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย ที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางสังคมต่อคนไทยทุกเพศทุกวัน ทั้งทางตรงและทางอ้อม

-ทางตรง คือ สุขภาพร่างกายทรุดโทรม เสียทรัพย์สิน

-ทางอ้อม คือ เป็นเงื่อนไข จูงใจให้ก่ออาชญากรรมอื่น ๆ

อบายมุข ได้แพร่อย่างกว้างขวาง แม้ประชาชนส่วนใหญ่จะรู้ถึงโทษและภัยรวมทั้งความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับอบายมุข แต่ก็ยังมีบุคคลหลายกลุ่มที่พยายามหาช่องโหว่ของกฎหมาย เพื่อหลีกเลี่ยงและพัฒนารูปแบบของอบายมุขให้ทันสมัยและพ้นผิด

การแพร่กระจายของวัฒนธรรมตะวันตกสู่สังคมไทย มีอบายมุขแทรกปนเข้ามาหลายรูปแบบซึมซับเข้ามา มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของประชาชนและสังคมไทยเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับค่านิยมและอุปนิสัยของคนไทยที่ชอบสนุกสนาน ชอบเลี้ยงโชค และคนจำนวนมากยึดถือ เป็นค่านิยมใหม่ที่โก้หรูและเข้าไปเสพหรือใช้บริการ ทำให้อบายมุขรูปแบบใหม่ ๆ แพร่ระบาด อย่างรวดเร็ว

เบนธัม (Bentham, 1864 อ้างถึงใน ประชัช เบียมสมบุญ, 2531: 11) ได้ให้ความเห็นว่า การใช้กฎหมายเพื่อควบคุมอบายมุขประเภทหนึ่ง อาจก่อให้เกิดอบายมุขประเภทอื่นที่เป็นอันตรายยิ่งขึ้นกว่าเดิม

กล่าวโดยสรุป อบายมุข เป็นการกระทำที่ขัดต่อศีลธรรมและเป็นความผิดเมื่อกฎหมายกำหนดเป็นความ และเป็นอันตรายต่อสังคม

2.8 แนวคิดเกี่ยวกับการพนัน

2.8.1 ประวัติและพัฒนาการพนันในประเทศไทย

ประชาชนไทยนิยมเล่นการพนันมาตั้งแต่เด็กด้าบรรพ์ กล่าวกันว่า ประชาชนไทยสามารถพนันกันได้ทุกเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ กิติกร มิททรัพย์ (2508, อ้างถึงใน นวลน้อย ตวีรัตน์, 2539: 424) ได้กล่าวถึง จุดหมายเหตุของ ซิมอง เดอ ลาลูแบร์ เอกอัครราชทูตฝรั่งเศส สมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ซึ่งเข้ามาเจริญสัมพันธไมตรีกับกรุงศรีอยุธยา ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เมื่อ พ.ศ.2230 ได้บันทึกไว้ว่า ชาวสยามรักเล่นการพนันเหลือเกินจนกระทั่งฉิบหายขายตน หรือไม่ก็ขายบุตรธิดา

ในรัชกาลที่ 3 รัฐบาลสนับสนุนให้เล่นการพนันเพื่อเก็บภาษีอากร เรียกว่าอากรบ่อนเบี้ย และอากรหวย

อากรบ่อนเบี้ย คือ เงินที่เก็บจากผู้ประมูลขอตั้งบ่อนการพนันถั่ว และ โป

อากรหวย นั้น มีหลักฐานระบุว่า ชาวจีนอพยพ นำเข้ามาเล่นในราชอาณาจักร

ในราวทศวรรษ 2360 ดังที่ ส. พลายน้อย (2530, อ้างถึงใน ผาสุก พงษ์ไพจิตร, 2543ก: 152-153) อธิบายว่า หวย เป็นภาษาจีนแปลว่า ดอกไม้ ซึ่งในประเทศจีนโบราณ เป็นการพนันทายชื่อดอกไม้ที่เขียนไว้บนใบหวย และเมื่อนำมาใช้กับอักษรไทย จึงเรียกว่า หวย ก. ข. ซึ่ง พ.ศ. 2378 รัชกาลที่ 3 ได้ให้เจ้าสัวซึ่งเป็นนายอากรสุราและเสนอตัวออกหวยให้คนเล่นเพื่อแก้ปัญหาฝืนแล้งและเงินหายาก เนื่องจากประชาชนเก็บหอมรอมริบ ใส่ใฝ่ฝังดิน ไม่นำเงินออกมาใช้ โดยแต่งตั้งเจ้าสัวดังกล่าวเป็นนายอากรหวยมีตำแหน่งเป็นขุนบาล หารายได้ให้รัฐ

อากรทั้ง 2 ประเภท สามารถสร้างรายได้ให้แก่รัฐเป็นจำนวนมาก แต่ท้ายที่สุดรัฐบาลได้ประกาศปิดโรงหวยเสีย เนื่องจากพบว่าการเล่นการพนันมีผลกระทบต่อสังคมสูงมาก กล่าวคือประชาชนหมกมุ่นกับการเล่นการพนันทำให้อาชญากรรมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเพราะคนหมดเนื้อหมดตัวจากการพนัน

สมัยรัชกาลที่ 5 ได้โปรดให้เลิกบ่อนการพนันในมณฑลศรีธรรมราชและชุมพร และจำกัดมณฑลอื่นให้น้อยลง ครั้นมาถึงสมัยรัชกาลที่ 6 มีประกาศปิดโรงหวย เมื่อ 1 เมษายน 2459 และปิดบ่อนทั่วราชอาณาจักร เมื่อ 1 เมษายน 2460

จากการศึกษาวิจัยของ ผาสุก พงษ์ไพจิตร (2543ก: 153-154) พบว่า ชาวอังกฤษเป็นผู้แนะนำให้รัฐบาลในสมัยรัชกาลที่ 5 ออกสลากกินแบ่งรัฐบาลเพื่อหารายได้บำรุงกุศลและก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 รัฐบาลออกสลากกินแบ่งเป็นครั้งแรกเพื่อเพิ่มรายได้ ในปี พ.ศ.2482 รัฐบาลจอมพล ป.พิบูลสงครามได้ก่อตั้งสำนักงานสลากกินแบ่งขึ้นเพื่อออกสลากเดือนละครั้งและพ.ศ.2532 เพิ่มเป็นเดือนละ 2 ครั้ง และช่วยจัดทำสลากกินแบ่งเพื่อการกุศลตามแต่จะมีมติอนุมัติโดยคณะรัฐมนตรีและตามที่ยกโครงการกุศลขอมา ต่อมาต้นปี พ.ศ. 2538 สลากกินแบ่งรัฐบาลกับสลากการกุศลถูกรวมเข้าด้วยกันออกด้วยกันเดือนละ 2 ครั้ง รายได้สุทธิที่ได้รับถูกจัดสรรให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการออกสลาก เงินรายได้จากการขายสลากกินแบ่งรัฐบาลทั้งหมด ร้อยละ 60 เป็นเงินรางวัลให้ผู้ซื้อสลาก ร้อยละ 28 ส่งเข้ารัฐ ร้อยละ 9 เป็นส่วนลดให้ผู้จัดจำหน่าย และร้อยละ 3 เป็นค่าจัดการและบริหารในสำนักงานสลากกินแบ่ง และเนื่องจากการพนันสลากกินแบ่งรัฐบาลที่พัฒนามาจากความต้องการเพื่อกิจการสาธารณกุศล จนทำให้บางคนเข้าใจว่าไม่ใช่รูปแบบของการพนัน และจากการศึกษาวิจัยของ นवलน้อย ตริรัตน์ (2543: 236-237) พบว่า ผู้บริหารสลากกินแบ่งมักกล่าวอ้างว่าสลากกินแบ่งรัฐบาลเป็นกิจการที่สร้างประโยชน์ให้กับชุมชนและสังคม โดยคืนผลประโยชน์ที่ได้ให้กับสังคมและมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจในระดับต่ำ ดังนั้น จึงพบว่าเกือบทุกประเทศอนุญาตให้มีสลากกินแบ่งในรูปแบบต่าง ๆ เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ กนกศักดิ์ แก้วเทพ (2543: 159) พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การต่อต้านจากสาธารณชนที่ถือว่า การพนันเป็นสิ่ง

ชั่วร้ายเสื่อมลงไป คือ การที่ประชาชนมีส่วนร่วมเล่นพนันสลากกินแบ่ง และผู้คนในสังคมเริ่มยอมรับว่าการเล่นการพนันเป็นการบันเทิงของชีวิตรูปแบบหนึ่ง

หวยไต้ดินเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสลากกินแบ่งรัฐบาล ดังที่ ผาสุก พงษ์ไพจิตร (2543: 150-151) กล่าวไว้ว่า การเล่นหวยไต้ดินเล่นตามผลการออกสลากกินแบ่ง แต่ผู้คนนิยมเล่นหวยไต้ดินกันมากเพราะมีรางวัลหลากหลายประเภทมากกว่า การเล่นก็เล่นง่ายกว่า เพราะวงเงินต่ำกว่าและกลายเป็นกิจกรรมทางสังคมอย่างหนึ่งที่ประชาชนไทยทั้งในชนบทและในเมืองนิยมเข้าร่วมเพื่อความสนุกสนานและเพื่อหวังรำรวย

สำหรับกฎหมายการพนันในประเทศไทย จากการศึกษาวิจัยของ สังคีต พิริยะรังสรรค์ (2543:106-107) พบว่า กฎหมายการพนันฉบับแรกมีขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2473 ซึ่งเป็นการรวบรวมกฎหมายการพนันฉบับต่าง ๆ มารวมไว้ในที่เดียวกัน ต่อมาเมื่อประกาศใช้ พ.ร.บ. การพนัน พ.ศ. 2478 เป็นการปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยยิ่งขึ้น และเพิ่มเติมการเล่นการพนันประเภทต่าง ๆ จนกลายเป็นกฎหมายฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

2.8.2 ความหมายของการพนัน

"พนัน" ตามพจนานุกรม ฉบับบัณฑิตราชสถาน พ.ศ.2525 หมายถึง เล่นเอาเงินหรือสิ่งอื่นด้วยการเสี่ยงโชคหรือฝีมือ

พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ.2478 ได้กล่าวใน มาตรา 4 ทวิ เพียงว่า ...ให้หมาย ความรวมถึงการทายหรือการทำนายด้วย

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้อธิบายไว้ว่า

"การพนัน" คือ การเสี่ยงโชค ซึ่งต้องใช้ไหวพริบและฝีมือ มาพนันเอาทรัพย์สินกัน เช่น การเล่นไพ่ตอง บิลเลียดรูและตีผี เป็นต้น

"ขันต่อ" คือ การเล่นที่บุคคลสองฝ่าย มีความเห็นตรงกันข้ามกันในเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งไม่แน่นอนอันจะเกิดขึ้นในอนาคต และได้มาตกลงกันว่าถ้าเหตุการณ์ใดเป็นไปตามนั้นจริง ฝ่ายหนึ่งแพ้ อีกฝ่ายหนึ่งชนะ ฝ่ายแพ้จะต้องเสียเงินให้แก่ผู้ชนะตามที่ได้ตกลงกันได้ เช่น พนันกันว่าใครเป็นนายกรัฐมนตรีคนต่อไป เป็นต้น แต่โดยทั่วไปแล้วเมื่อกล่าวก็จะกล่าวโดยรวมกันว่า "การพนันขันต่อ"

จิต เศรษฐบุต (2492: 171) กล่าวไว้ว่า การพนันเป็นเอกเทศสัญญาที่คู่สัญญาให้คำมั่นซึ่งกันและกัน ฝ่ายหนึ่งจะจ่ายเงินหรือทรัพย์สิน แก่ อีกฝ่ายหนึ่งแล้วแต่ว่า

เหตุการณ์ที่คู่สัญญายังไม่รู้แน่นอนอันหนึ่ง จะได้ปรากฏแก่คู่สัญญาว่าแน่นอนทางใด เมื่อปรากฏเหตุการณ์ออกมาแน่นอนในทางใดแล้ว คู่สัญญาที่จ่ายเงินหรือทรัพย์สินตามคำมั่นได้ชื่อว่าเป็นผู้แพ้ ส่วนคู่สัญญาที่รับเงินหรือทรัพย์สินตามคำมั่นได้ชื่อว่าเป็นผู้ชนะ

หลวงวิเทศ จรรยาธิษั (2495: 87-88) กล่าวไว้ว่า คู่พนันและขันต่อต่างมีความเห็นตรงข้ามในสิ่งภายในอันไม่แน่นอนและจะแน่นอนได้ต่อเมื่อเหตุการณ์นั้น ได้ผ่านพ้นไปแล้ว ซึ่งตรงกับความเห็นของฝ่ายใดฝ่ายนั้นนับว่าเป็นผู้ชนะ

ประภาส วณิกเกียรติ (2495: 74-75) กล่าวไว้ว่า การพนันต้องเป็นไปด้วยการเสี่ยงโชคด้วยไหวพริบและฝีมือเอาเงินหรือทรัพย์สินกันโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือมิชอบด้วยกฎหมายและผู้เล่นทุกคนได้ร่วมในการเสี่ยงโชคนี้ด้วย

รุ่งโรจน์ รุ่งเรืองวงศ์ (2519: 75-78) กล่าวไว้ว่า การพนัน คือสัญญาที่ก่อให้เกิดการได้หรือเสียซึ่งเงินหรือทรัพย์สิน โดยคู่สัญญาถือเอาผลแห่งเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนซึ่งคู่สัญญาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นเครื่องชี้ขาด

เรืองศักดิ์ จริตเอก (2531: 14-19) กล่าวไว้ว่า การพนันไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด เป็นสิ่งที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งนอกจากจะสร้างความเสียหายแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงแล้ว ยังสร้างความเสียหายและก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ แก่สังคมด้วย การพนันเป็นการกระทำผิดที่ไม่มีผู้เสียหาย ที่จะนำความแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและยังสามารถเล่นได้ทุกที่และทุกโอกาส

พิศาล มุขแจ่ม (2542: 255-256) กล่าวไว้ว่า การพนันเป็นอบายมุขที่มีรูปแบบการเล่นมากมายหลายชนิด ซึ่ง พ.ร.บ.การพนัน ฯ ได้แบ่งการพนันออกเป็น 2 บัญชี คือ

- 1) บัญชี ก. ได้แก่ หวย กข. โปป๋าน ไฮโลว์ เป็นต้น
- 2) บัญชี ข ได้แก่ ชกมวย ยิงเป้า เป็นต้น

การพนัน เป็นอบายมุขที่มีการวิจารณ์กันอยู่เสมอว่า มีความชั่วร้ายจริงหรือไม่ โดยฝ่ายที่คัดค้านมักจะโต้แย้งว่า การพนันก่อให้เกิดความเสียหายเฉพาะตัวผู้เล่น และเป็นความพ้อใจหรือสมครใจของผู้เล่นด้วย เจ้าหน้าที่ตำรวจน่าจะให้ความสนใจในคดีอาชญากรรมร้ายแรงอื่น ๆ มากกว่าที่จะทุ่มกำลังและเวลามาปราบปรามการพนัน แต่แท้จริงแล้วควรพิจารณาเฉพาะกรณีเพราะบางกรณีก่อให้เกิดอาชญากรรมอื่น ๆ ตามมา ซึ่งอาจเป็นความผิดต่อชีวิตร่างกาย

และทรัพย์สิน แต่การพนันมีจุดประสงค์อื่นมากกว่าที่จะพนันเอาทรัพย์สินกัน เป็นต้นว่าเพื่อการกุศล การพักผ่อนหย่อนใจ อาจสร้างความเสียหายให้สังคมน้อยลง โดยทั่วไปการพนันเป็นอบายมุขที่บุคคลในสังคมเห็นว่าเป็นความร้ายแรงหรือชั่วร้ายน้อยกว่าอบายมุขประเภทอื่น ดังจะเห็นได้จากกฎหมายที่เกี่ยวกับการพนันเปิดโอกาสให้ขออนุญาตเล่นการพนันได้ในบางประเภท แต่การอนุญาตเจ้าพนักงานจะต้องกำหนดเงื่อนไข วิธีการไว้ตลอด และการพนันบางประเภท มักจะถูกนำไปเป็นเครื่องมือในการหารายได้เพื่อการกุศลต่าง ๆ อยู่เป็นประจำ และยิ่งไปกว่านี้ ในบางกรณีเป็นการหารายได้เข้าสู่รัฐ เช่น สลากกินแบ่งรัฐบาล อย่างไรก็ตามการพนันไม่ว่าจะ รูปแบบใดลักษณะใดก็ตามเป็นสิ่งที่ขัดต่อศีลธรรมและนอกจากจะสร้างความเสียหายกับบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงแล้ว ยังสร้างความเสียหายและปัญหาอื่น ๆ แก่สังคมด้วย จึงเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะต้องควบคุม อบายมุขประเภทนี้ให้อยู่ในขอบเขตของกฎหมาย

การพนัน เป็นอบายมุขที่มีความยุ่งยากในการป้องกันปราบปราม เนื่องจากเป็นอาชญากรรมที่ไม่มีผู้เสียหายที่จะนำความมาแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ การพนันสามารถเล่นได้ทุกโอกาสและสถานที่ นับแต่การทายหมายเลขธนบัตร การทายเลขทะเบียนรถยนต์ที่วิ่งในท้องถนน หรือแม้กระทั่งการพนันที่เกี่ยวกับเกมกีฬาต่าง ๆ และที่สำคัญที่สุดคือ การพนันที่มีลักษณะเป็นองค์การหรือลึกลับเล่นเป็นอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นสลากกินรวบหรือบ่อนการพนันก็ดี เหล่านี้ มักจะมีอิทธิพลและอำนาจเงินเข้ามาเกี่ยวข้องทำให้ความยากลำบากในการปราบปราม ดังนั้น การพนันที่ตำรวจจะต้องปราบปรามกวาดล้างให้หมดในโอกาสแรกก็คือ การพนันเป็นองค์การมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นอาชีพ มีการเล่นการพนันได้เสียเป็นจำนวนมาก และเชื่อว่าเป็นความประสงค์ของสังคมที่ต้องเห็นตำรวจดำเนินการอย่างจริงจัง นอกจากการพนันที่เป็นอาชีพแล้ว เป็นหน้าที่ของตำรวจที่จะต้องสืบสวนปราบปรามการลึกลับเล่นการพนันในรูปแบบอื่นที่ผิดกฎหมายการพนัน แม้ว่าจะเป็นการพนันรายเล็กน้อยก็ตาม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพนันในรูปแบบการเล่นเกมต่าง ๆ เช่น ตู้ไฟฟ้าสำหรับเล่นเกมต่าง ๆ เพราะเป็นสิ่งมอมเมาประชาชนให้ติดในอบายมุขนี้ได้และอาจจะเป็นการเริ่มต้นการหัดและเรียนรู้ถึงการพนันซึ่งมีโอกาสหมกมุ่นตลอดชีวิตได้ด้วย

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2531: 10-11) กล่าวไว้ว่า สังคมไทยปัจจุบันมุ่งสนใจอย่างมากไปสู่อาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย เป็นหลัก เน้นหนักไปที่การปราบปรามการพนันและการค้าประเวณีอย่างเข้มงวด กระบวนการยุติธรรมของไทยได้ทุ่มทรัพยากรอย่างมหาศาลไปในการควบคุมอาชญากรรมที่มักมีภัยอันตรายต่อสังคมต่ำ แม้ว่าอาชญากรรมปราศจากผู้เสียหายจะง่ายต่อการจับกุมแต่ก็ยากต่อการใช้กระบวนการยุติธรรมเพื่อควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ

มอริส และ ฮาร์วีนส์ (Moris & Hawkins, 1964 อ้างถึงใน ประชัช เปี่ยม สมบูรณ์, 2531: 11) กล่าวไว้ว่า เมื่อใดที่กฎหมายอาญาได้ถูกล้ำเข้าไปในแวดวงของศีลธรรมส่วนบุคคล... เมื่อนั้นกฎหมายอาญาได้ก้าวเกินขอบเขตที่เหมาะสมโดยนำมาซึ่งความสูญเสียในแง่ของภารกิจหลักของการขยายขอบเขตภารกิจเกิดกว่าที่ควรจะเป็นนี้จัดเป็นความล้มเหลว โดยจะนำมาซึ่งความไร้ประสิทธิผลและก่อให้เกิดอาชญากรรมอื่น ๆ

มัวร์ (Moore, 1994 อ้างถึงใน ผาสุก พงษ์ไพจิตร, 2543ข: 35) กล่าวไว้ว่า อาชญากรรม มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพนัน เมื่อการพนันเพิ่มมากขึ้นก็จะมีอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย และการเพิ่มของอาชญากรรมมีส่วนสัมพันธ์กับการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาความสงบ

กล่าวโดยสรุป การพนัน คือ การเสี่ยงโชค เพื่อเอาทรัพย์สินกัน จากความเห็นหรือปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่แตกต่างกัน และเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนก่อให้เกิดปัญหาอื่นตามมา

2.8.3 สาเหตุการเล่นการพนัน

กนกศักดิ์ แก้วเทพ (2543: 159,195) กล่าวไว้ว่า โดยทั่วไปหลักของการเล่นการพนันจะเป็นเพื่อการพักผ่อนสำหรับผู้เล่นการพนัน แต่สำหรับผู้ที่ดีการพนันแล้วแรงจูงใจค่อนข้างซับซ้อน กล่าวคือ ความบันเทิงยังเป็นแรงจูงใจ เบื้องต้น แต่กลับถูกกลบด้วยโอกาสที่จะเล่นพนันให้ชนะและความตื่นเต้นที่เกิดขึ้น

การสำรวจสาเหตุการเล่นการพนันของชาวอเมริกัน ในปี ค.ศ.1995 ซึ่งเป็นช่วงที่อุตสาหกรรมการพนันในสหรัฐอเมริกาเจริญรุ่งเรืองพบว่า มีเหตุผลเรียงตามลำดับ คือ หาเงิน เพื่อความบันเทิง เพื่อความตื่นเต้น อยากรู้อยากลอง เพื่อเข้าสังคม เป็นการคุ้มค่า เป็นการหย่อนใจ และเป็นงานอดิเรก ซึ่งสอดคล้องกับสาเหตุการเล่นการพนันของคนไทยซึ่ง สรุปได้ ดังนี้

1. การพนันในสายเลือด
2. เป็นการเสี่ยงโชค
3. เพื่อความเพลิดเพลิน
4. เพื่อเข้าสังคม
5. เพื่อระบายความรู้สึกที่ซ่อนเร้นอยู่ในใจ
6. ยึดเป็นอาชีพ
7. วัฒนธรรมทุนนิยมและค่านิยมที่ผิด
8. การแพร่ระบาดของวัฒนธรรมตะวันตก

- 9.ความเข้มแข็งขององค์กรอาชญากรรมและการไม่บังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย
- 10.ความล่าช้าของกฎหมาย
- 11.ประสิทธิภาพของกระบวนการขัดเกลาทางสังคม สถาบันทางสังคมไม่เพียงพอ
- 12.การพัฒนาทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการเผยแพร่ข่าวสารของสื่อมวลชน

เลอซีเออร์ (Lesieur, 1994 อ้างถึงใน ผาสุก พงษ์ไพจิตร, 2543: 35) พบว่า นักพนันที่ติดการพนันจนใจหิวไม่ขึ้นจะหันเหการประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายไปสู่การทำมาหากินที่ผิดกฎหมาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ ค่านิยมส่วนบุคคล โอกาส และทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยง กิจกรรมในกลุ่มนี้กระทำ เช่น การปลอมแปลงเช็ค การยกยอก การขโมย ปล้นจี้ ต้มตุ๋น การหลีกเลียงภาษี และการติดยาเสพติด เป็นต้น

เลอซีเออร์ และ คัสเตอร์ (Lesieur, 1984 & Custer, 1985 อ้างถึงใน ผาสุก พงษ์ไพจิตร, 2543: 36-38) ได้อธิบายกระบวนการที่คนกลายเป็นนักการพนันที่มีปัญหาซึ่งมีอยู่ 3 ระยะ คือ

1. **ระยะซัยชนะ** นักพนันจะเพลิดเพลินกับการเล่นการพนันมากและคิดว่าตนเองเก่งเพราะมักจะชนะรางวัลใหญ่ ๆ นอกจากนี้มักจะเกิดความรู้สึกมั่นใจตนเองมากขึ้นในทักษะการเล่นของตน พวกเขามักมีความเชื่อว่าเงิน คือทางออกของปัญหาชีวิตซึ่งผลักดันให้มีการเพิ่มทุนในการเล่นการพนัน โดยเฉพาะนักพนันหญิงส่วนใหญ่จะมองการพนันว่าเป็นหนทางหลบหนีปัญหาในอดีตของตน ปัญหาชีวิตครอบครัว หรือปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว

2. **ระยะพ่ายแพ้** เมื่อนักพนันทุ่มเงินและเวลาในการพนันมากขึ้น ความสูญเสียและความพ่ายแพ้ก็เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงได้ยาก ทำให้เกิดปัญหาการเงินและนำไปสู่การสูญเสียความเชื่อมั่นในตนเองในทักษะการพนัน แต่ก็พยายามเล่นต่อเพื่อเงินและเรียกความเชื่อมั่นกลับคืนมาโดยคาดหวังจะได้รางวัลใหญ่ เมื่อนักพนันมีความทุกข์กังวลมากขึ้นก็จะเล่นการพนันหนักขึ้น บ่อยครั้งขึ้น ปลดปล่อยละเลยงานและครอบครัว เมื่อทุนทรัพย์หมดก็เริ่มคิดถึงการทำผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อเป็นทางหาเงินมาเล่นพนัน

3. **ระยะสิ้นหวัง** นักพนันจะถลำลึกไปในวิธีหาเงินมาเล่นการพนันมากยิ่งขึ้น โดยมักจะแก้ตัวว่าเป็นการยืมเงินมาใช้ชั่วคราวจนกว่าจะได้รางวัลใหญ่ ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากมากผลก็คือ เล่นการพนันมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งเงินหมด นักพนันเริ่มรู้สึกว่าชีวิตลำบากมากแทบทนไม่ได้ และมีชีวิตแบบหวาดกลัวกฎหมาย กลัวเจ้าหน้าที่ คู่ครอง และมักจะหาทางออกโดยการฆ่าตัวตาย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือกระตุ้นให้คนกลายเป็นนักพนันที่มีปัญหาคือ

- ประสบการณ์ที่ได้สัมผัสรางวัลใหญ่
- ความพยายามจะเอาเงินคืนจากการพนัน
- ความรู้สึกแบบทุ่มสุดตัว ซึ่งอาจเกิดจากความโกรธ ความสิ้นหวัง เมาสุรา
- การเริ่มเล่นการพนันในช่วงเด็กหรือวัยรุ่น
- มีพ่อหรือแม่ที่ติดการพนัน

-ความเชื่อว่าการชนะพนันอาจทำได้ด้วย การใช้กลวิธีบางอย่างมากกว่าการใช้ทักษะ และยิ่งไปกว่านั้น ผู้ที่ติดการพนันจะชอบการพนันที่ต่อเนื่อง ตื่นเต้น ชนะบ่อย ๆ และมีโอกาสได้เล่นซ้ำฟรี

ปัจจัยเสริม ซึ่งมีทั้งทางด้านสรีระและทางด้านจิตวิทยา

- เหตุการณ์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต เช่น ความเจ็บป่วยหรือความสำเร็จ
- ชีวิตที่ถูกทอดทิ้งในวัยเด็กและความไม่เต็มใจในความรักจากพ่อแม่
- สถานการณ์ในวัยเด็กซึ่งเกิดจากความอับอายและการถูกข่มขู่ในความเป็นมนุษย์
- พฤติกรรมติดสุราและยาเสพติด
- ปัญหาทางสรีระที่ต้องการใช้การพนันเพื่อกระตุ้นหรือชดเชยบางอย่าง
- ปัญหาบุคลิกที่มีต่อสังคมและปัญหาความสนใจสั้น

2.9 การพนันฟุตบอลกับสังคมไทย

2.9.1 ประวัติการแข่งขันฟุตบอลโลก

โปรแกรมฟุตบอลโลก 1998 (2541: 53-56) ได้อธิบายว่า กีฬาฟุตบอลมีต้นกำเนิดมาจากประเทศอังกฤษและเป็นแม่แบบฟุตบอลสมัยใหม่ ต่อมาได้มีการเรียกร้องให้สมาคมฟุตบอลอังกฤษเป็นตัวแทนจัดตั้งองค์กรลูกหนึ่งโลกขึ้นมา แต่ทางอังกฤษเมินเฉยต่อข้อเรียกร้อง ทำให้ 7 ประเทศ ประกอบด้วย ฝรั่งเศส ฮอลแลนด์ สเปน สวีเดน เดนมาร์ก เบลเยียม และสวิตเซอร์แลนด์ ได้นัดประชุมกันที่ปารีส เมื่อ 21 พฤษภาคม ค.ศ. 1904 หาวิธีกันและได้ก่อตั้งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติหรือฟีฟ่า ซึ่งถือเป็นจุดกำเนิดของการแข่งขันฟุตบอลโลกจากองค์กรที่ถือว่ายิ่งใหญ่และมีอิทธิพลที่สุดของฟุตบอลที่ควบคุมการแข่งขันฟุตบอลอันเป็นสากลทั่วโลก

และปี ค.ศ.1921 จูลส์ ริเมร์ นายความชาวฝรั่งเศส ซึ่งเป็นประธานสหพันธ์ฟุตบอลโลก เป็นผู้ริเริ่มให้มีการแข่งขันฟุตบอลโลกเป็นครั้งแรก โดยให้มีการตั้งชื่อด้วยชื่อนะเลศว่า จูลส์ ริเมร์ ตามชื่อของประธานฟีฟ่าและมีมติให้จัดการแข่งขันฟุตบอลโลกทุก ๆ 4 ปี และในปี ค.ศ. 1930 จึงได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลโลกขึ้นเป็นครั้งแรกที่ประเทศอุรุกวัย จากความเหมาะสมที่เป็นประเทศที่คว้าแชมป์ฟุตบอลโอลิมปิกมาได้ 2 ครั้ง และถือเป็นโอกาสเฉลิมฉลองครบรอบ 100 ปี แห่งการได้รับอิสรภาพจากบราซิล และอุรุกวัยก็ขึ้นครองแชมป์ฟุตบอลโลกครั้งแรกได้สำเร็จ โดยชนะเหนืออาร์เจนตินา 4:1 ประตู ท่ามกลางแฟนบอล 93,00 คน โดยแฟนบอลอาร์เจนตินาตะโกนร้องอยู่ประโยคเดียวว่า "ชัยชนะหรือความตาย" ส่วนการแข่งขันฟุตบอลโลก 1998 ที่ประเทศฝรั่งเศสครั้งที่ผ่านมาเป็นการแข่งขันครั้งที่ 16 ซึ่งประเทศเจ้าภาพได้ครองตำแหน่งแชมป์

2.9.2 วิธีการเล่นการพนันฟุตบอลในประเทศไทย

การพนันฟุตบอลเข้ามาแพร่หลายอย่างมากในประเทศไทย นับแต่ช่วงการแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งที่ 15 ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเจ้าภาพ เมื่อ พ.ศ. 2337 (1994) ซึ่งเป็นยุคที่เทคโนโลยีการสื่อสารเจริญก้าวหน้า ประกอบกับค่านิยมและนิสัยของคนไทยชอบเสี่ยงและเป็นกิจกรรมที่เป็นยอมรับในสังคมและเนื่องจากการพนันฟุตบอลมีลักษณะ 3 ประการคือ เล่นง่าย สะดวกไม่ต้องพะวงเรื่องตำรวจ และไม่เสียเวลา

นวนลน้อย ตรีรัตน์ (2539) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพนันฟุตบอล: การเสี่ยงโชคของชนชั้นกลาง พบว่า พัฒนาการและวิธีการเล่นการพนันฟุตบอลในประเทศไทย การแข่งขันฟุตบอลในอังกฤษเป็นที่รู้จักกันดีในประเทศไทยมาเป็นเวลานานแล้ว มีการเผยแพร่ผลการแข่งขันทางหนังสือพิมพ์มาโดยตลอดและการแข่งขันฟุตบอลโลกจะเป็นที่นิยมและมีการถ่ายทอดให้ชมทางโทรทัศน์ แต่การพนันยังไม่เป็นที่แพร่หลายเป็นการพนันในกลุ่มตนเองเท่านั้น

การเล่นการพนันฟุตบอลในประเทศไทยมาถึยุคเฟื่องฟูสุดขีดเมื่อระบบข่าวสารข้อมูลจากต่างประเทศเป็นที่รับรู้มากขึ้นในสังคมไทยและมีลักษณะแพร่หลายเป็นอย่างมาก รูปแบบการพนันฟุตบอลในประเทศไทยพัฒนามาจากรูปแบบการพนันในอังกฤษซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย

รูปแบบแรก การเล่น Football Pools มี 3 บริษัท เป็นเจ้ามือ คือ Littlewood Vernons และ Zettle ซึ่งในแต่ละอาทิตย์บริษัทจะพิมพ์บัญชีคู่การแข่งขันฟุตบอล ประมาณ 58 คู่ ตามที่ตกลงกับสมาคมฟุตบอลอังกฤษและสก๊อตแลนด์ และกำหนดอัตราต่อรอง โดยมีแบบฟอร์ม

และการจ่ายเงินที่ร้านหนังสือพิมพ์ทั่วไป หรือแท่งกับบริษัทโดยตรง โดยส่งทางไปรษณีย์พร้อมเช็คค่าแท่ง

รูปแบบที่สอง การแทงโดยตรงที่ร้านรับพนัน ซึ่งมีสำนักรับแทงระดับชาติ 3 บริษัท คือ Ladbrokes William Hill และ Coral ให้โอกาสแทงแบบ Football Pools หรือแทงเป็นคู่ ๆ ก็ได้ เช่น พนันทีมใดจะชนะ แพ้ หรือเสมอและอาจมีรายละเอียดเพิ่มเติม เช่น พนันแค่ครั้งแรก นักเตะใดจะยิงประตูแรกได้ เป็นต้น โดยทางร้านจะประกาศอัตราต่อรองให้ทราบ

ซึ่งทั้งสองแบบเจ้ามือมีความเสี่ยงสูงกรณีที่คู่แข่งขันมีผีเท้าแตกต่างกันมาก นักพนันจะทีมที่เหนือกว่าซึ่งโอกาสพลิกพลิกเกิดขึ้นได้ยาก และเพื่อลดความเสี่ยงของเจ้ามือ การพนันจึงได้เปลี่ยนรูปแบบให้คนเล่นทีมรองบ้าง โดยการเล่นจำนวนประตูที่ได้เสียกันแทน เช่น ทีม A ผีเท้าดีกว่าทีม B เลยต่อให้ทีม B 1 ลูก หมายความว่าถ้าทีม A ชนะ 1 ลูก ถือว่าเสมอกัน ไม่มีใครได้ใครเสีย แต่ถ้าทีม A ชนะมากกว่า 1 ลูก ฝ่ายถือหางทีม A จะเป็นผู้ชนะ และถ้าทีม A ยิงประตูไม่ได้เลย ฝ่ายเล่นทีม A จะเป็นผู้แพ้

ในประเทศไทยอาศัยอัตราต่อรองจากอังกฤษแต่มีลูกเล่นมากกว่า เพื่อให้เกมมีความหลากหลาย โดยอัตราเริ่มเล่นในแต่ละนัดจะเป็นอัตราที่เจ้ามือถือหางทีมต่อ (ทีมที่มีโอกาสชนะก่อน) และให้ลูกค้ำเข้ามารองหรือถือหางอีกทีมหนึ่ง เช่น อัตราต่อรองระหว่างทีม A กับทีม B เท่ากับ 3:1 และมีคนรองทีม B 10 บาท หมายความว่า ถ้าทีม A ชนะ เจ้ามือจะได้รับเงิน 10 บาท แต่ถ้าทีม A แพ้ เจ้ามือจะเสีย 30 บาท เป็นต้น อย่างไรก็ตาม กรณีที่ลูกค้ำต้องการเข้ามาถือหางทีม A นั้น ลูกค้ำจะต้องเสนออัตราต่อรองที่สูงขึ้นกว่าอัตราต่อรองที่เจ้ามือเสนอมาในตอนแรก โดยที่อาจกล่าวได้ว่า อัตราต่อรองใหม่นี้จะเป็นมาตรฐานที่รับรู้กันในกลุ่มผู้เล่นว่าอัตราต่อรองใหม่จะเป็นเท่าไร โดยจะสูงกว่าอัตราต่อรองเดิมประมาณร้อยละ 20-25 เสมอ ซึ่งผู้เล่นก็ไม่รู้สึกถูกรังแกเจ้ามือเอาเปรียบเพราะว่าเจ้ามือจะประกาศอัตราต่อรองก่อนซึ่งเสียเปรียบเหมือนกันเพราะต้องประกาศอัตราต่อรองทุกคู่ ซึ่งบางคู่มักมีการกำหนดอัตราต่อรองต่ำเกินไป ทำให้ผู้ที่อยากเล่นทีมต่อด้วยอัตราใหม่ ซึ่งการต่อรองลักษณะเช่นนี้เหมือนการประมูลต่อรองกัน นั่นเอง

ถ้าเจ้ามือไม่ต้องการมีความเสี่ยง (Risk Neutral) จะต้องพยายามหาลูกค้ำที่เล่นพนันทั้งสองฝ่ายในอัตราที่ใกล้เคียงกัน และได้รับผลตอบแทนจากส่วนต่างของอัตราต่อรองนั้น โดยถือเป็นค่าบริการในการจัดการพนัน (ในวงการพนันเรียกว่า "ค่าน้ำ") อัตราการต่อรองอาจเปลี่ยนไปในแต่ละช่วงตามข่าวสารข้อมูลที่เข้ามาใหม่ซึ่งส่วนใหญ่จะออกก่อนการแข่งขันเริ่มประมาณ 1-2 ชั่วโมง และจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด โดยเฉพาะในช่วง 7-8 ชั่วโมงก่อนการแข่งขัน โดยทั่วไปเจ้ามือจะปิดรับแทงประมาณ 1-2 ชั่วโมงก่อนการแข่งขัน เพื่อจะได้มีเวลา

ในการตรวจสอบวงเงินที่รับแทงในแต่ละคู่ ถ้าพบว่ามียังเงินที่สูงกว่าจะรับได้ก็จะมีกระจายความเสี่ยงออกไปโดยการแทงตามโต๊ะพนันอื่น หรือส่งต่อไปยังต่างประเทศ

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย (อ้างถึงใน กระแสทรรศน์, 2539: 5-7) ได้รวบรวมอัตราต่อรองที่นิยมเล่นกันในประเทศไทยไว้ 29 รูปแบบ ดังต่อไปนี้ (ดูตารางที่ 1 ประกอบ)

ตารางที่ 1 แสดงอัตราต่อรองและตอกลับในประเทศไทย

	อัตราต่อรองที่เจ้ามือถือหางทีม A (ทีมต่อ) (1)	อัตราต่อรองที่ลูกค้ำถือหางทีม A (ทีมต่อ) (2)	อัตราต่อรองที่ เพิ่มขึ้น (3)
1.	เสมอทีม A	ทีม A ตอกกลับ 5/4	25 %
2.	ทีม A ต่อ 10/9	ทีม A ตอกกลับ 11/8	26.5 %
3.	ทีม A ต่อเสมอควบครึ่งลูก 5/4	ทีม A ตอกกลับเสมอควบครึ่งลูก	25 %
4.	ทีม A ต่อเสมอควบครึ่งลูก 10/9	ทีม A ตอกกลับเสมอควบครึ่งลูกบวก 10/9	20 %
5.	ทีม A ต่อเสมอควบครึ่งลูก	ทีม A ตอกกลับเสมอควบครึ่งลูกบวก 5/4	25 %
6.	ทีม A ต่อเสมอควบครึ่งลูกบวก 10/9	ทีม A ตอกกลับเสมอควบควบครึ่งลูก บวก 11/8	24 %
7.	ทีม A ต่อครึ่งลูก 5/4 หรือ (1/2) - 10/9	ทีม A ตอกกลับ (1/2)	25 %
8.	ทีม A ครึ่งลูก 10/9 หรือ (1/2) - 10/9	ทีม A ตอกกลับ (1/2) + 10/9	20 %
9.	ทีม A ต่อครึ่งลูก หรือ (1/2)	ทีม A ตอกกลับ (1/2) + 5/4	25 %
10.	ทีม A ต่อครึ่งลูกบวก 10/9 หรือ (1/2) + 10/9	ทีม A ตอกกลับ (1/2) + 11/8	24 %
11.	ทีม A ต่อครึ่งควบลูก 5/4 หรือ (1/2+1) - - 5/4	ทีม A ตอกกลับ (1/2+1)	25 %
12.	ทีม A ต่อครึ่งควบลูก 10/9 หรือ (1/2+1) - - 10/9	ทีม A ตอกกลับ(1/2+1) + 10/9	20 %

ตารางที่ 1 แสดงอัตราต่อรองและต่อกลับในประเทศไทย (ต่อ)

	อัตราต่อรองที่เจ้ามือถือหางทีม A (ทีมต่อ) (1)	อัตราต่อรองที่ลูกค้ำถือหางทีม A (ทีมต่อ) (2)	อัตราต่อรองที่ เพิ่มขึ้น (3)
13.	ทีม A ต่อครึ่งควบลูกหรือ $(1/2+1)$	ทีม A ต่อกลับ $(1/2+1) + 5/4$	25 %
14.	ทีม A ต่อครึ่งควบลูกบวก $10/9$ หรือ $(1/2+1) + 10/9$	ทีม A ต่อกลับ $(1/2+1) + 11/8$	24 %
15.	ทีม ต่อหนึ่งลูกลบ $5/4$ หรือ $(1) - 5/4$	ทีม A ต่อกลับ (1)	25 %
16.	ทีม A ต่อหนึ่งลูกลบ $10/9$ หรือ $(1) - 10/9$	ทีม A ต่อกลับ $(1) + 10/9$	20 %
17.	ทีม A ต่อหนึ่งลูก หรือ (1)	ทีม A ต่อกลับ $(1) + 5/4$	25 %
18.	ทีม A ต่อหนึ่งลูกบวก $10/9$ หรือ $(1) + 10/9$	ทีม A ต่อกลับ $(1) + 11/8$	24 %
19.	ทีม A ต่อลูกควบลูกครึ่งลบ $5/4$ หรือ $(1+1 \ 1/2)$	ทีม A ต่อกลับ $(1+1 \ 1/2)$	25 %
20.	ทีม A ต่อลูกควบลูกครึ่งลบ $10/9$ หรือ $(1+1 \ 1/2) - 10/9$	ทีม A ต่อกลับ $(1+1 \ 1/2)$	20 %
21.	ทีม A ต่อลูกควบลูกครึ่ง หรือ $(1+1 \ 1/2)$	ทีม A ต่อกลับ $(1+1 \ 1/2)$	25 %
22.	ทีม A ต่อลูกควบลูกครึ่ง บวก $10/9$ หรือ $(1+1 \ 1/2) + 10/9$	ทีม A ต่อกลับ $(1+1 \ 1/2) + 11/8$	24 %
23.	ทีม A ต่อลูกครึ่งลบ $5/4$ หรือ $(1 \ 1/2) - 5/4$	ทีม A ต่อกลับ $(1 \ 1/2)$	25 %
24.	ทีม A ต่อลูกครึ่งลบ $10/9$ หรือ $(1 \ 1/2) - 10/9$	ทีม A ต่อกลับ $(1 \ 1/2) + 10/9$	20 %
25.	ทีม A ต่อลูกครึ่งบวก $10/9$ หรือ $(1 \ 1/2) + 10/9$	ทีม A ต่อกลับ $(1 \ 1/2) + 11/8$	24 %

ตารางที่ 1 แสดงอัตราต่อรองและตอกลับในประเทศไทย (ต่อ)

	อัตราต่อรองที่เจ้ามือถือหางทีม A (ทีมต่อ) (1)	อัตราต่อรองที่ลูกค้ำถือหางทีม A (ทีมต่อ) (2)	อัตราต่อรองที่ เพิ่มขึ้น (3)
26	ทีม A ต่อลูกครึ่งควบสองลูก 5/4 หรือ $(1 \frac{1}{2}+2) - 5/4$	ทีม A ตอกลับ $(1 \frac{1}{2}+2)$	25 %
27.	ทีม A ต่อลูกครึ่งควบสองลูก 9/10 หรือ $(1 \frac{1}{2}+2) - 10/9$	ทีม A ตอกลับ $(1 \frac{1}{2}+2) + 10/9$	20 %
28.	ทีม A ต่อลูกครึ่งควบสองลูก หรือ $(1 \frac{1}{2}+2)$	ทีม A ตอกลับ $(1 \frac{1}{2}+2) + 5/4$	25 %
29.	ทีม A ต่อครึ่งควบสองลูกบวก 10/9 หรือ $(1 \frac{1}{2}+2) + 10/9$	ทีม A ตอกลับ $(1 \frac{1}{2}+2) + 11/8$	24 %

ตัวอย่างการต่อรองเพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะการเล่นและผลที่จะได้ โดยแบ่งการต่อรองออกเป็น 2 กลุ่ม ดังตารางข้างต้น

1. การเล่นเป็นทีมโดยไม่มีแต้มต่อ ใช้กับการเล่นในกรณีที่มีคู่แข่งที่มีฝีมือใกล้เคียงกัน

2. การเล่นการพนันที่มีแต้มต่อ(จำนวนประตู) ซึ่งมักใช้กับการเล่นที่คู่แข่งชั้นที่มีฝีมือห่างไกลกันพอสมควร

1.การเล่นเป็นทีมโดยไม่มีแต้มต่อ ซึ่งสามารถแยกได้เป็น 2 กรณีเช่นเดียวกัน กล่าวคือ ในกรณีที่ลูกค้ำเล่นทีมรองและในกรณีที่ลูกค้ำตอกลับ

1.1 กรณีลูกค้ำเล่นทีมรอง ซึ่งก็คือการเล่นตามอัตราต่อรองที่เจ้ามือเป็นผู้กำหนด เช่น ทีม A ต่อ 10/9 ก็คือ ถ้าทีม A ชนะ เจ้ามือได้เงิน 9 บาท แต่ถ้าทีม A แพ้ ลูกค้ำได้เงิน 10 บาท (จำนวนที่ได้เสียจะคูณด้วยจำนวนเงินที่ลูกค้ำแทงพนัน เช่น ถ้าลูกค้ำรองคู่นี้ 2,000 บาท แล้วทีม A ชนะ เจ้ามือจะได้เงินไป 2,000 บาท แต่ถ้าทีม A แพ้ เจ้ามือจะต้องจ่ายเงินให้ลูกค้ำ 2,222 บาท เป็นต้น) ในไทยได้มีการพัฒนารูปแบบการเล่นที่แตกต่างจากการเล่นในอังกฤษ กล่าวคือ มีการเล่น 2 ทาง ซึ่งก็คือการเล่นที่มีการควบ โปรดสังเกตคำว่า ควบ ในคอลัมน์ที่ 1 ในอัตราต่อรองในตาราง เช่น อัตราต่อรองแบบเสมอควบครึ่งลูก (ในข้อ 5) หมายความว่า ถ้าลูกค้ำพนันด้วยเงิน 100 บาท เงินจำนวนนี้ จะถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ๆ ละ 50 บาท ส่วนแรกจะไม่ได้

แต้มต่อ ส่วนที่สองจะได้รับแต้มต่อ 1/2 ลูก กล่าวคือ ถ้าทีม A ชนะแล้ว เจ้ามือจะได้เงิน 100 บาท แต่ถ้าทีม A แพ้ ลูกค้าจะได้เงิน 100 บาท ในกรณีที่ ทั้ง 2 ทีมเสมอกัน ลูกค้าจะได้รับเงินจากเจ้ามือ 50 บาท โดยเป็นการได้จากส่วนที่สอง ส่วนแรก ถือว่าไม่มีการได้เสีย

1.2 กรณีลูกค้าเล่นทีมต่อ ซึ่งอัตราต่อรองเป็นไปตามในคอลัมน์ที่ 2 กล่าวคือ ถ้าครั้งแรก เจ้ามือกำหนดอัตราการเล่นเป็นแบบ ข้อ 1 ในตารางที่ 2 ซึ่งก็คือ เสมอทีม A ซึ่งก็คือ การต่อรองแบบ 1:1 นั่นเอง คือ ถ้าลูกค้าแทงไว้ 100 บาท ถ้าทีม A ชนะ เจ้ามือได้ 100 บาท ถ้าทีม A แพ้ เจ้ามือจ่าย 100 บาท ถ้าลูกค้าต้องการเล่นทีมต่อแล้ว อัตราต่อรองจะกลายเป็น ทีม A ต่อกลับ 5/4 ซึ่งหมายความว่า ถ้าลูกค้าแทง 100 บาท แล้ว ถ้าทีม A ชนะ ลูกค้าจะได้เงิน 80 บาท จากเจ้ามือ แต่ถ้าทีม A แพ้ ลูกค้าต้องจ่ายเงิน 100 บาท ให้เจ้ามือ นั่นคือ ส่วนต่างของอัตราต่อรองทั้ง 2 ทีม คือ 25 เปอร์เซ็นต์ (คอลัมน์ 3) ซึ่งได้จาก $(80/100 - 100/100)$ คูณ 100 เท่ากับ 25 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบอัตราต่อรองในคอลัมน์ 1 และ 2 จะพบว่า ส่วนต่างจะอยู่ในช่วง 20 - 26 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ถ้ามีผู้เล่นทั้ง 2 ทีม ในวงเงินที่พอ ๆ กัน กล่าวคือ มีทั้งผู้ต้องการเล่นทีม B และผู้ที่ต้องการต่อกลับทีม A ในวงเงินใกล้เคียงกัน เจ้ามือจะเป็นผู้ที่ได้รับกำไร โดยไม่มีความเสี่ยงเลยใน อัตราประมาณ 10 - 13 เปอร์เซ็นต์ของวงเงินพนันทั้งหมด ถ้านาย ก. รองทีม B 100 บาท และนาย ข. ต่อกลับทีม A 100 บาท เช่นเดียวกัน ถ้าทีม A ชนะแล้ว เจ้ามือจะได้เงินจาก นาย ก. 100 บาท และจ่ายให้นาย ข. 80 บาท เท่านั้น ซึ่งทำให้เจ้ามือมีกำไร 20 บาท หรือ เป็น 10 เปอร์เซ็นต์ จากวงเงินที่แทง 200 บาท ดังนั้น การที่ให้มีการกำหนดมาตรฐาน การต่อกลับจึงเป็นการปิดประตูความเสี่ยงของเจ้ามือลงโดยสิ้นเชิงและเป็นผลให้เจ้ามือมีกำไรโดย อัตโนมติ โดยกำไรที่ได้นี้ อาจถือว่าเป็นผลตอบแทนของการจัดบริการการพนัน กล่าวคือเป็น การจับคู่ผู้เล่นในแต่ละฝ่าย นั่นเอง

2. กรณีอัตราต่อรองที่เป็นแต้มต่อ (จำนวนประตู) ในกรณีเช่นนี้ ก็คือการเล่นที่มีการต่อแต้มเป็นจำนวนประตูให้ เช่น ทีม A ต่อครึ่งลูก หมายความว่า ถ้าทีม A ชนะ เจ้ามือจะได้เงินที่พนัน ถ้าทีม A เสมอหรือแพ้ เจ้ามือจะต้องจ่ายเงินให้กับลูกค้าหรือ เช่น ในการต่อรองอันดับที่ 17 ทีม A ต่อหนึ่งลูก หมายความว่า ทีม A ต้องชนะ 2 ลูก ขึ้นไป เจ้ามือถึงจะชนะเป็นต้น

การตั้งราคาต่อรองในประเทศไทย จะอาศัยการต่อรองในอังกฤษเป็นพื้นฐาน โดยคำนวณว่าอัตราต่อรองของทีมเจ้าบ้านชนะกับทีมเยือนชนะเป็นกี่เท่าแล้วนำอัตราส่วนนี้มากำหนดเป็นอัตราต่อรองในประเทศไทยโดยรวมเป็นหนึ่งอัตราเท่านั้น ซึ่งอัตราต่อรองในประเทศไทยต่ำกว่าในอังกฤษเล็กน้อยเพื่อเป็นการดึงดูดให้ลูกค้าเห็นว่า แทงกับเจ้ามือในประเทศไทยดีกว่า ได้เปรียบกว่าการแทงนอกประเทศ อย่างไรก็ตามถ้าวงเงินพนันสูงมากเจ้ามือจะกระจายความเสี่ยงออกไปโดยเจ้ามือรายใหญ่ไม่สามารถเฝ้าพนันอื่นแทงต่อได้ในประเทศ เจ้ามือจะแทงต่อไปยังต่างประเทศ

ซึ่งจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับธนาคารจึงจะมีผลให้การโอนเงินไปต่างประเทศทำได้รวดเร็ว เพราะเวลาที่เหลือก่อนการแข่งขันมีไม่มากนัก ด้วยระบบการแทงพนัน ฟุตบอลเช่นนี้ ก่อให้เกิดเจ้ามือรายย่อยขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยคนที่รับแทงไม่ต้องการความเสี่ยงจะเลือกเฉพาะการแทงที่จับคู่กันแล้วส่งการแทงที่เหลือไปให้เจ้ามือรายใหญ่ (ดูตารางที่ 2 ประกอบ)

ตารางที่ 2 แสดงอัตราต่อรอง 2 ทางในประเทศไทย

อัตราต่อรอง	คำอธิบาย
แบบเสมอควบลูกครึ่งลูก	จำนวนเงิน 10 บาทที่พนัน จะถูกแบ่งเป็น 2 ส่วน ๆ ละ 5 บาท ส่วนแรกจะไม่ได้รับแต้มต่อ ส่วนที่สองจะได้รับแต้มต่อ 1/2 ลูก
แบบครึ่งควบลูก (1/2+1)	จำนวนเงิน 10 บาทที่พนัน จะถูกแบ่งเป็น 2 ส่วน ๆ ละ 5 บาท ส่วนแรกจะได้รับแต้มต่อ 1/2 ลูก ส่วนที่สองจะได้รับแต้มต่อ 1 ลูก
แบบลูกควบลูกครึ่ง (1+1 1/2)	จำนวนเงิน 10 บาทที่พนัน จะถูกแบ่งเป็น 2 ส่วน ๆ ละ 5 บาท ส่วนแรกจะได้รับแต้มต่อ 1 ลูก ส่วนที่สองจะได้รับแต้มต่อ 1 1/2 ลูก
แบบลูกครึ่งควบลูกสองลูก (1 1/2+2)	จำนวนเงิน 10 บาทที่พนัน จะถูกแบ่งเป็น 2 ส่วน ๆ ละ 5 บาท ส่วนแรกจะได้รับแต้มต่อ 1 1/2 ลูก ส่วนที่สองจะได้รับแต้มต่อ 2 ลูก

ที่มา: กระแสทรรศน์, 2539 ปีที่ 2 ฉบับที่ 182, หน้า 8

หมายเหตุ 1/2 ลูก หมายถึง ถ้าทีมรอง (ทีม B) เสมอหรือชนะ ผู้ถือหางทีมรอง (ทีม B) จะได้พนัน
ถ้าทีมรองแพ้ ผู้ถือหางทีมรอง (ทีม B) จะเสียพนัน

1 ลูก หมายถึง ถ้าทีมรอง (ทีม B) เสมอหรือชนะ ผู้ถือหางทีมรอง (ทีม B) จะได้พนัน
ถ้าทีมรองแพ้ 1 ลูก ไม่มีใครได้ใครเสีย ถ้าทีมรอง (ทีม B) แพ้ตั้งแต่
2 ลูกขึ้นไป ผู้ถือหางทีมรอง (ทีม B) จะเสียพนัน

1 1/2 ลูก หมายถึง ถ้าทีมรอง (ทีม B) ชนะ เสมอ หรือ แพ้ 1 ลูก ผู้ถือหางทีมรอง (ทีม B) จะได้พนัน
ถ้าทีมรอง (ทีม B) แพ้ตั้งแต่ 2 ลูกขึ้นไป ผู้ถือหางทีมรอง (ทีม B) จะเสียพนัน

2 ลูก หมายถึง ถ้าทีมรอง (ทีม B) ชนะ เสมอ หรือ แพ้ 1 ลูก ผู้ถือหางทีมรอง (ทีม B) จะได้พนัน ถ้าทีมรอง (ทีม B) แพ้ 2 ลูก ไม่มีใครได้ใครเสีย ถ้าทีมรอง (ทีม B) แพ้ตั้งแต่ 3 ลูกขึ้นไป ผู้ถือหางทีมรอง (ทีม B) จะเสียพนัน

เนชั่นส์คัพคาร์ท(2539: 11-14) ได้แบ่งลักษณะการเส้นการพนันฟุตบอลเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 เป็นการแทงแบบพื้นบ้าน คือ แทงกันในระหว่างพรรคพวกเพื่อนฝูง ซึ่งอัตราต่อรองแล้วแต่จะตกลงกัน

ระดับที่ 2 เป็นการแทงผ่านโต๊ะพนันบอล มีเจ้ามือแน่ชัด อัตราต่อรองอิงกับอัตราต่อรองในต่างประเทศ ส่วนใหญ่จะกำหนดอัตราการแทงขั้นต่ำไว้ที่ 2,000 บาท ถ้าเป็นลูกค้าประจำอาจโอนเงินผ่านบัญชีได้ แต่ถ้าหน้าใหม่ จะจ่ายเงินสดนัดต่อดนัด และบ่อยครั้งเจ้ามือระดับนี้จะแทงผ่านธนาคารอีกต่อเพื่อลดอัตราเสี่ยง

ระดับที่ 3 เป็นการแทงผ่านทางธนาคาร โดยมีเจ้าหน้าที่ธนาคารหรือมีตัวแทนของธนาคารเป็นคนกลางในการรับแทงและโอนเงินไปต่างประเทศอีกทอดหนึ่ง โดยรับมาจากประเทศที่มีการกำหนดอัตราต่อรองให้แทงตามอัตราต่อรองในต่างประเทศรับแทงไม่จำกัดจำนวนเงิน ระดับนี้เป็นที่ชื่นชอบของนักการเมือง นักธุรกิจ

มาโนช ตันตระเธียร (2542) กล่าวไว้ว่า การพนันทางอินเทอร์เน็ตเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการพัฒนาของเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ที่ไม่จำกัดอยู่แต่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น แม้แต่ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นผู้นำด้านการพัฒนาเทคโนโลยีก็ยังคงให้ความสำคัญในการแสวงหามาตรการควบคุมการพนันทาง อินเทอร์เน็ตอยู่เช่นกัน โดยข้อเท็จจริงประการหนึ่งของอินเทอร์เน็ตก็คือ ไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของอินเทอร์เน็ต หรือ **ไซเบอร์สเปซ (Cyber Space)** ไม่มีผู้ใดควบคุม หรือบริหารโครงข่ายการเชื่อมต่อของกลุ่มคอมพิวเตอร์อันมโหฬารนี้ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมถือเป็นผู้มีส่วนร่วมในการควบคุมโดยถือเอาแบบธรรมเนียมของกลุ่มผู้ใช้ (หรือที่เรียกว่า **Nettiquette** นั่นก็คือ **Net** ซึ่งหมายถึง อินเทอร์เน็ต+ **Etiquette** ซึ่งแปลว่า มารยาทในสังคม) เป็นมาตรฐานกลางในการปกครองตนเอง ผู้ใดต้องการที่จะเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารหรือต้องการค้นหาข้อมูลข่าวสารใดก็เพียงแต่ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มีเครื่องต่อพ่วงคอมพิวเตอร์ที่เหมาะสมและมีที่อยู่อินเทอร์เน็ต (**URL** หรือ **Uniform Resource Locators**) ที่ถูกต้องก็สามารถต่อเชื่อมเข้ากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อรับ - ส่ง ข้อมูลข่าวสารได้โดยง่าย ไร้ข้อจำกัดด้านพรมแดน เป็นอิสระภาพในการเข้าถึงข้อมูลชั้นสูงสุด แต่ผลเสียที่ตามมาจากการขาดการจัด

ระเบียบ ดูแล ควบคุม กำหนด และปกครองให้อยู่ภายในขอบเขตที่เหมาะสม ซึ่งที่เห็นได้ชัดเจนก็คือ การเผยแพร่ภาพลามกอนาจาร และการพนันประเภทต่าง ๆ

การตั้งโฮมเพจโต๊ะพนัน ฟุตบอลโลก 1998 ทางอินเทอร์เน็ต เป็นกรณีที่น่าศึกษากรณีหนึ่ง เมื่อการแข่งขันฟุตบอลโลก 1998 หรือ "ฟร็องซ์ 98" ได้รับการสนใจจากคนทั่วโลก พัฒนาการของเทคโนโลยีดาวเทียมสื่อสารโทรคมนาคม ทำให้ภาพและเสียงของการแข่งขันถูกถ่ายทอดไปด้วยความเร็ว ทันเหตุการณ์ ซึ่งเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จึงกลายเป็นสื่ออีกทางหนึ่งในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปสู่ผู้สนใจทั่วโลกในเวลาอันรวดเร็ว ในขณะที่เหตุการณ์เกิดขึ้นจริง (Real Time) หรือใกล้เคียง และเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่กระตุ้นให้มีการต่อรองกันเมื่อติดตามการแข่งขันการพนันจึงเกิดขึ้น เมื่อเกิดความต้องการ (Demand) ในการเล่นเกมพนันขึ้น นักธุรกิจที่ฉวยโอกาสใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต ในการส่งผ่านข้อมูลข่าวสารการแข่งขันแล้วยังมีรายละเอียดอัตราการต่อแต้มให้กับผู้ที่สนใจ และเป็นเจ้ามือรับกิน - รับใช้อีกส่วนหนึ่งด้วย เป็นการให้บริการเบ็ดเสร็จในจุดเดียว หรือ One - stop Service เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับลูกค้าพนัน

เจ้ามือพนันสามารถตั้งโต๊ะพนันเป็นโฮมเพจ (Home Page) ทางอินเทอร์เน็ตได้ง่าย โดยมีเพียงอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ขึ้นพื้นฐานสำหรับการใช้โปรเซสเซอร์ อิเล็กทรอนิกส์ หรือ E - mail นั่นก็คือ เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีโมเด็ม (Modem) ต่อพ่วง และสายโทรศัพท์เท่านั้น เจ้ามือพนันเพียงแต่ จ้างให้ผู้ชำนาญทำการออกแบบสร้างโฮมเพจให้สะดุดตาดึงดูดลูกค้า หรือสร้างเองจากโปรแกรมสำเร็จรูปที่มีอยู่ทั่วไปแล้ว จากนั้นนำไปฝากไว้กับเครื่องคอมพิวเตอร์หลัก หรือ Host Computer ซึ่งมีผู้ให้บริการ (Service Provider) อยู่ทั่วไปในนานาประเทศ ทั้งที่จัดตั้งเพื่อการค้าหรือเพื่อวัตถุประสงค์อย่างอื่น การนำโฮมเพจไปฝากไว้กับคอมพิวเตอร์หลักนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับการจดทะเบียนบ้านที่ตั้งขึ้นใหม่กับทางเขตหรืออำเภอตนเอง เมื่อได้ที่อยู่ในโฮมเพจ (หรือ URL) ก็เพียงแต่โฆษณา หรือ รอลูกค้าเข้ามาใช้บริการ เท่านั้น (และเมื่อไม่นานมานี้ได้มีโฮมเพจของเจ้ามือชาวอังกฤษ คือ xxxxSCORE.COM ออกมาโดยมีเป้าหมายต้องการรับลูกค้าจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นหลัก)

การรับ - จ่ายเงินพนันของผู้เล่นและเจ้ามือ โดยการโอนเงินตราระหว่างสถาบันการเงินและระหว่างประเทศผ่านทางสายโทรศัพท์โดยใช้คอมพิวเตอร์ควบคุม และมีการใช้บัตรเครดิตเป็นสื่อกลางในการรับ - จ่ายเงิน ดังนั้น ลูกค้าพนันของโฮมเพจโต๊ะพนันบอลทางอินเทอร์เน็ตโดยทั่วไป จะมีอุปกรณ์ที่สำคัญเพียงไม่กี่รายการ คือ คอมพิวเตอร์ที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ที่อยู่ของโฮมเพจโต๊ะพนันบอลและบัตรเครดิต

จากหลักการของอินเทอร์เน็ต ซึ่งปราศจากขีดจำกัดและไร้พรมแดน ดังกล่าวมาแล้ว ซึ่งแตกต่างจากหลักการเบื้องต้นของกฎหมาย ว่าเป็นเครื่องมือในการปกครอง และแสดงให้เห็นถึงความมีเอกภาพเหนือดินแดนและประชาชนของรัฐ (Sovereignty of State) องค์ประกอบที่สำคัญ คือ อาณาเขตดินแดนในการปกครอง (Jurisdiction) โดยกฎหมายมีอำนาจเหนือประชาชนเฉพาะภายในเขตอาณาเขตดินแดนของประเทศ ดังนั้น เมื่อบุคคลเข้าสู่อินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายข้อมูล World Wide Web หรือ WWW ก็เปรียบเสมือนอยู่ในดินแดนที่เกินกว่ากฎหมายแห่งดินแดนจะเข้าไปถึงที่เรียกว่า ไชเบอร์สเปซ ทำให้เกิดช่องโหว่ (Loophole) ในการบังคับใช้กฎหมาย การสืบสวน การสอบสวนและในกระบวนการยุติธรรม และเนื่องจากการพนันฟุตบอลเป็นความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย (Victimless Crime) ซึ่งขึ้นอยู่กับมาตรฐานในแต่ละสังคม จะกำหนดว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย การพนันฟุตบอลทางอินเทอร์เน็ต ในลักษณะที่มีการตั้งโฮมเพจ โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือหลักในการประกอบอาชญากรรม (Computer as "Instrumentality" of Crime) โดยเจ้ามืออาจจะอยู่ในประเทศหนึ่ง แล้วใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัวที่บ้านหรือสำนักงานต่อเชื่อมเข้ากับคอมพิวเตอร์หลักทางสายโทรศัพท์ โดยที่เครื่องคอมพิวเตอร์หลักนั้น จะอยู่ในประเทศเดียวกันหรืออีกประเทศหนึ่งหรือแม้แต่ในอีกซีกโลกหนึ่ง แล้วส่งการให้คอมพิวเตอร์หลัก นำไปสู่อินเทอร์เน็ตและโครงข่ายข้อมูล WWW เพื่อบริหารการรับกิน - รับประทานเงินพนันให้กับลูกค้าที่เข้ามาเล่นการพนันฟุตบอล การพนันฟุตบอลจึงเกิดได้ทุกที่และใช้ระยะเวลาในการเล่นสั้นมาก (อาจใช้เวลาสั้นกว่า 1/100 วินาที) ในการ รับ - ส่งผ่านข้อมูลระหว่างผู้เล่นและโฮมเพจเจ้ามือ พยานหลักฐานของกลางประกอบการเล่นการพนันฟุตบอลทางอินเทอร์เน็ต ก็เป็นเพียงสัญญาณคอมพิวเตอร์ที่เป็นเพียงคลื่นกระแสไฟฟ้าและรหัสโปรแกรมที่ไม่สามารถจับต้องได้ทางกายภาพ จึงไม่สามารถทำการตรวจ ค้น และยึดของกลางได้เหมือนวิธีการจับกุมการพนันประเภทอื่น หากเจ้าหน้าที่ผู้ทำการสืบสวนจับกุมไม่มีความรู้ความเข้าใจ โดยทำการตรวจยึดเพียงตัวเครื่องคอมพิวเตอร์ตามวิธีการดั้งเดิมในการจับกุมคดีการพนันทั่วไป ไม่ได้ให้ความสนใจที่จะเก็บบันทึกข้อมูลที่ปรากฏอยู่บนจอหรือในหน่วยความจำของเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่อยู่อินเทอร์เน็ต (หรือ URL) บนข้อมูลเกี่ยวกับการเชื่อมต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์หลัก และเครือข่าย WWW ในช่วงเวลาที่ผู้ต้องหาเล่นพนันและร่องรอยเส้นทางการส่งผ่านข้อมูล (Audit Trail) ไว้เป็นหลักฐาน ทำให้ขาดความสมบูรณ์ในการรวบรวมหลักฐานประกอบคดี ซึ่งหลักฐานข้อมูลดังกล่าวจะสูญหายไป โดยอาจไม่สามารถเรียกคืนมาได้อีกต่อไป หากเจ้าหน้าที่พยายามที่จะปิดเครื่องหรือดึงปลั๊กไฟเพียงเพื่อยึดตัวเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นของกลางประกอบคดี

ในส่วนของพนักงานสอบสวน นอกจากจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการ วิธีการและองค์ประกอบแห่งความผิดของการพนันประเภทต่าง ๆ แล้ว ยังจะต้องมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงหลักการพื้นฐานของการเชื่อมโยงระบบโครงข่ายและวิธีการทำงานของอินเทอร์เน็ต เครือข่ายข้อมูลและหลักการที่คอมพิวเตอร์ใช้ในการรับ - ส่งผ่านข้อมูล และในบางกรณียังจำเป็นที่พนักงานสอบสวนจะต้องมีความรู้เบื้องต้นในภาษาคอมพิวเตอร์ ตลอดจนเข้าใจความหมายของข้อมูล มีความเข้าใจและทราบวิธีการที่จะนำพยานหลักฐานที่เก็บและยึดมาได้จากที่เกิดเหตุไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางคดีและมีความจำเป็นจะต้องเข้าใจว่าพยานหลักฐานใด สามารถใช้พิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหาได้ และเนื่องจากการพนันทางอินเทอร์เน็ต ไม่เข้าข่ายความผิดที่เป็นอาชญากรรมระหว่างประเทศ (International Crime) จึงอาจไม่ได้รับความร่วมมือ ในการส่งประเด็นไปทำการสอบสวน จึงเป็นการยากลำบากในการดำเนินคดีกับการเล่นพนัน ฟุตบอลทางอินเทอร์เน็ต ทำให้อาชญากรรมประเภทนี้ แพร่ระบาดไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งนอกจากจะเป็นการละเมิดต่อกฎหมายและศีลธรรมอันดีของประเทศแล้ว ยังทำให้เงินไหลออกนอกประเทศ ออกนอกระบบและเมื่อรวมกันเข้าก็จะสามารถสร้างความเสียหายอย่างรุนแรงทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม และกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของประเทศ

วัลลภ ปิยะมโนธรรม (2541: 14) กล่าวไว้ว่า คนไทยคลั่งบอลมานานแล้ว เนื่องจากคนไทยชอบเสี่ยงการพนันเล่นหมัด การพนันฟุตบอลไม่ใช่เรื่องน่าห่วงเท่ากับการเล่นหุ้นในตลาดหลักทรัพย์เพราะคนเล่นจะไม่ทำงาน มีกิจการก็ขายหมด เสียหายล่มจมไปมาก แต่การพนันฟุตบอลเป็นการเล่นแก้เซ็ง คนเล่นยังคงทำงานตามปกติหมดฤดูกาลก็เลิกกันไป และขณะนี้มีการเล่นพนันฟุตบอลผ่านทางอินเทอร์เน็ตโดยให้สมาชิกจ่ายเงินทางบัตรเครดิตแล้ว

กิติกร มีทรัพย์ (2541: 14) กล่าวไว้ว่า คนดูฟุตบอลไม่มีใจรักกีฬาเท่าไร แต่ต้องการเล่นการพนันและส่งผลกระทบต่อสังคมเท่ากับมีบ่อนกลางอากาศซึ่งถือเป็นบ่อนการพนันเกิดขึ้นอีกบ่อนหนึ่ง สาเหตุที่คนเล่นการพนันเนื่องจาก ภาครัฐไม่ได้ให้ความสุขแก่ประชาชนมากพอทำให้เล่นการพนันเพราะเครียดไม่มีทางออก การพนันจึงเป็นความสุขชั่วคราว และกิติกร มีทรัพย์ (2543:9) ยังได้กล่าวถึงการเล่นการพนันฟุตบอลว่า มีอยู่ 2 ประเภทคือ

- 1) ประเภททั่วไป เป็นพวกเล่นสนุกสนานเป็นครั้งคราวเล่นได้เสียแล้วมากินกันด้วยเงินไม่มาก ซึ่งพวกนี้เริ่มเล่นครั้งแรกจะมีโชคหรือเรียกว่า Beginner Luck
- 2) ประเภทผีพนันสิง คือ เล่นพนันจนเข้าขั้นป่วย ซึ่งพวกนี้จะหยุดไม่ได้เล่นเสีย ต้องขายทรัพย์สิน หยิบยืมเงินคนอื่นมาเล่นต่อ ประเภทนี้อันตราย

ตามปกติกลุ่มวัยรุ่นจะไม่ชอบเล่นการพนัน เนื่องจากได้รับการอบรมว่าการพนันเป็นสิ่งชั่วร้าย แต่การแข่งขันฟุตบอลเป็นกีฬาอย่างหนึ่ง ซึ่งภาพกีฬาเป็นสิ่งที่ดี แต่เมื่อมีการพนันแฝงเข้ามาเกี่ยวข้องกับคนจึงไม่ค่อยรู้สึกผิดมากนัก ซึ่งทัศนคติของคนไทยชอบการพนันเล็ก ๆ น้อย ๆ อยู่แล้ว เมื่อตัดสินเรื่องอะไรไม่ได้มักพูดติดปากว่าพนันกันหรือไม่

ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ (2541: 14) กล่าวไว้ว่า คนเล่นการพนันฟุตบอลเนื่องจากนิสัยคนไทยชอบเสี่ยงโชค ประกอบกับลักษณะเศรษฐกิจและสังคมของไทยได้รับอิทธิพลบริโภคทางวัตถุ ต้องการที่จะได้ทรัพย์สินหวังรวยทางลัด

2.9.3 การพนันฟุตบอลกับการบังคับใช้กฎหมาย

การพนันฟุตบอล ไม่ได้มีกำหนดเป็นความผิดไว้โดยตรงใน พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 และการจับกุมดำเนินคดีก็อาศัยการปรับกฎหมาย แม้กระนั้น อัตราโทษสูงสุดตาม พ.ร.บ.ดังกล่าว ก็คือ โทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี และปรับไม่เกิน 5,000 บาท ซึ่งนับว่าน้อยมากถ้าค่าถึงความยุ่งยากซับซ้อนในการจับกุม ทั้งเครื่องมืออุปกรณ์ กำลังคน และประกอบกับคุณลักษณะของการเล่นการพนันฟุตบอลเองทำให้ผู้เล่นไม่เกรงกลัว

องอาจ ชัยเพชรโยธิน (2541: 52,71,72) ให้ความเห็นว่า ความผิดฐานลักลอบเล่นการพนันทายผลการแข่งขันฟุตบอลไม่มีระบุในบัญชี ก. หรือ ข. ท้าย พ.ร.บ. การพนัน พ.ศ.2478 ความผิดนี้ จึงอยู่ในมาตรา 4 ทวิ คือการเล่นอื่นใดนอกจากที่กล่าวไว้ ในมาตรา 4 ซึ่งมีอัตราโทษ ตามมาตรา 12(2) ซึ่งมีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือ ปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ แต่การฟ้องร้องหรือพิพากษาจำเลย ซึ่งกระทำผิดฐานนี้ ก็มี การฟ้องร้องและลงโทษโดยใช้กฎหมายที่แตกต่างกันไป

การตั้งข้อหาความผิดที่เกี่ยวกับการเล่นการพนันฟุตบอลเกิดความสับสนและขาดบรรทัดฐานที่แน่นอน จึงมีการตั้งข้อหาแตกต่างกันออกไป เช่น บางแห่งตั้งเป็นความผิดฐาน เล่นการพนันเสี่ยงโชค ตามบัญชี ข. ลำดับที่ 16 หรือ ฐานร่วมกันเล่นการพนันตามบัญชี ข. ลำดับที่ 27 (ฟุตบอลโต๊ะ) ทำให้เกิดความไม่ชัดเจนของตัวบทกฎหมาย เกิดความสับสนในการบังคับใช้กฎหมายและอำนวยความสะดวก ซึ่งข้อหาดังกล่าวมีอัตราโทษแตกต่างกัน คือ เป็นความผิดตาม มาตรา 4 วรรคสอง ซึ่ง มาตรา 12(2) กำหนดอัตราโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี ปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งอัตราโทษดังกล่าวก็ยิ่งน้อยกว่าการพนันชนิดอื่น ทั้ง ๆ ที่ การเล่นการพนันฟุตบอลมีการได้เสียรวดเร็วในวงเงินจำนวนมากและมีการส่งเงินไปพบกับเจ้ามือ

ต่างประเทศ ซึ่งทำความเสียหายกับเศรษฐกิจและสังคมอย่างรุนแรง น่าจะแก้ไข พ.ร.บ. การพนัน พ.ศ.2478 เพื่อให้ได้สัดส่วน และทันกับปัญหาของยุคสมัยต่อไป

ส่วนผลกระทบของการพนันฟุตบอล นั้น จากการศึกษาวิจัยของนวนลน้อย ตรีรัตน์ (2543: 268) คือ การขยายตัวเข้าสู่เยาวชน และการพนันในระบบเครดิต ซึ่งเป็นผลลบค่อนข้างมากต่อการสร้างภาระหนี้สินกับผู้เล่น และตามมาด้วยปัญหาอาชญากรรม นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดการสูญเสียเงินตราต่างประเทศ จากการศึกษาวิจัยบางส่วนส่งผ่านการทางไปยังร้านรับพนันในต่างประเทศและการรุกเข้ามาของการพนันโดยผ่านอินเทอร์เน็ต มีผลในการดึงผู้เล่นบางส่วนให้เล่นโดยตรงกับร้านรับแทงพนันของต่างประเทศ ซึ่งมาตรการการปราบปรามที่ผ่านมากล่าวได้ว่า กระทำได้อย่างจำกัด เนื่องจากลักษณะของการพนันฟุตบอลไม่ต้องอาศัยสถานที่ใช้ระบบการติดต่อสื่อสารโทรศัพท์และระบบธนาคารเพื่อการโอนเงิน ทำให้การปราบปรามเป็นไปอย่างยากลำบากและต้องใช้ทรัพยากรทั้งบุคลากรและเครื่องมือค่อนข้างมาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อหน้าที่ที่ตำรวจต้องทำ ดังนั้น รัฐบาลต้องมีการปรับปรุงบทลงโทษและการดำเนินการของตำรวจ ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังต้องศึกษาและวิจัยเพื่อประเมินความเปลี่ยนแปลง และการขยายตัวของตลาดต่อไป

2.10 กระบวนการติดต่อสื่อสาร (Communication process)

กระบวนการติดต่อสื่อสาร มีความสำคัญต่อพฤติกรรมของมนุษย์ในการยอมรับการกระทำกิจกรรม ขึ้นอยู่กับปัจจัยหนึ่งก็คือ ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร โดยวิธีการแบบหนึ่งแบบใด โรเจอร์ และ ชูมกเกอร์ (Roger & Shoemaker, 1971 อ้างถึงใน โกศล คำเต็ม, 2531: 27) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการใช้วิธีการสื่อสารความรู้กับระดับความซับซ้อนของวิทยาการแผนใหม่ วิธีการสื่อความรู้ ประกอบด้วยกระบวนการ ผู้ส่งสารหรือแหล่งกำหนดสาร วิธีการสื่อสาร และผู้รับสาร ซึ่งแยกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1) วิธีการสื่อสารมวลชน (Mass Media Channel) เป็นลักษณะการถ่ายทอดข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เช่น ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

2) วิธีการสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Channel) เป็นการติดต่อระหว่างบุคคลเพื่อถ่ายทอดข่าวสารระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร

พิศาล มุขแจ่ง (2542: 190-192) กล่าวว่า สื่อมวลชน(Mass Media) เป็นสถาบันสังคมหนึ่ง มีบทบาทในการเผยแพร่ ความรู้ ข่าวสาร และความบันเทิง ให้สังคมได้รับ

ทราบอย่างกว้างขวาง สื่อมวลชนถูกใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดแนวความคิด ทศศคติ และ
 ประสบการณ์จากบุคคลหนึ่งไปสู่มวลชนในสังคม ไม่ว่าจะสิ่งที่ถ่ายทอดหรือเผยแพร่ นั้น จะเป็นสิ่งที่
 ถูกต้องหรือชอบด้วยเหตุผลหรือไม่ก็ตาม สื่อมวลชนจะมีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างค่านิยม
 แนวความคิดและประสบการณ์ชีวิตแก่มวลชนมาชิกในสังคม จึงเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของ
 ผู้ประกอบวิชาชีพนี้จะต้องตระหนักและควบคุมการเผยแพร่ด้วยความระมัดระวัง สื่อมวลชน
 ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร

หากสื่อต่าง ๆ ขาดความรับผิดชอบ นำเสนอสิ่งที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด ยั่ว
 เกิดความก้าวร้าวหรือตณหาราคะก็อาจทำให้ผู้ได้รับรู้ไม่ว่าจะจะเป็นเด็ก เยาวชน หรือผู้ที่ด้อย
 ประสบการณ์และเขวี้ยงปัญญาเกิดความทราบจำและลอกเลียนแบบพฤติกรรมกรรมการแสดงที่รุนแรง
 ชั่วร้ายจากสื่อมวลชนจะเกิดอันตรายแก่ตนเองหรือผู้อื่น สื่อมวลชนจึงจำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์
 ควบคุมไว้อย่างรัดกุม เพื่อให้มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารหรือการแสดงข้อคิดเห็นที่อยู่ในขอบเขต
 อันเหมาะสมไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ไม่เป็นสาเหตุชักนำ
 อันตรายมาสู่สังคม ไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศชาติ

เดลินิวส์ (2543: 21-22,36) ให้ความเห็นว่า เกี่ยวกับการพนันฟุตบอล สื่อมวลชน
 โดยเฉพาะหน้ากีฬาตามหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ มีการนำเสนอข้อมูลอัตราต่อรองของทีมฟุตบอลที่เข้า
 แข่งขันแต่ละคู่ ซึ่งถือเป็นการนำเสนอในเชิงยั่วให้มีการเล่นการพนันมากขึ้นการวิเคราะห์เจาะลึก
 ทางโทรทัศน์ มีการกล่าวถึงความได้เปรียบของฟุตบอลแต่ละทีมของผู้เชี่ยวชาญและสอดคล้อง
 กับหนังสือพิมพ์ที่ผลิออกมาเพื่อการกีฬาโดยเฉพาะและเจ้าของหนังสือพิมพ์กับเจ้าของรายการ
 โทรทัศน์ นั้น เป็นกลุ่มเดียวกัน เช่นเดียวกับ **มติชนสุดสัปดาห์**(12 มิ.ย.43: 20) ที่เห็นว่า
 สื่อมวลชนกลายเป็นตัวกระตุ้นหรือตัวเร่งในท่วงทำนองของแนวทาง การสนับสนุนหรือส่งเสริมให้
 ก้าวไปสู่การเล่นการพนันมากกว่าเป็นการให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ด้านกีฬาฟุตบอลกันตามปกติ
 สอดคล้องกับผลการสำรวจของศูนย์วิจัยกสิกรไทย (อ้างถึงใน เดลินิวส์, 2543: 7) รายงานว่า
 การแข่งขันฟุตบอลยูโร 2000 ผู้ที่ไม่เคยเล่นการพนันฟุตบอลมาก่อนโดยเฉพาะเด็ก เยาวชน
 นักเรียน นักศึกษา สนใจจะเล่นการพนันตามอย่างเพื่อนและ แรงกระตุ้นจากการนำเสนอข่าวของ
 สื่อมวลชน และส่วนใหญ่เล่นพนันกับโต๊ะบอล รองลงมาเล่นกับเพื่อน

2.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. **นวนน้อย ตรีรัตน์** (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พนันฟุตบอล: การเสี่ยงโชค
 ของชนชั้นกลางพบว่า การพนันฟุตบอลเป็นการพนันที่อาศัยการสื่อสารที่ทันสมัยเป็นสิ่งสนับสนุน

กระบวนการ มีลักษณะที่แตกต่างจากการพนันชนิดอื่น เป็นการพนันที่ผูกโยงกับข้อมูลที่เกิดขึ้นกับกิจกรรมที่เกิดในต่างประเทศ ดังนั้น ความรวดเร็วหรือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจึงถือเป็นหัวใจของการพนันฟุตบอล สื่อข่าวสารข้อมูลจึงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการแพร่ระบาดของการพนันฟุตบอล แต่เนื่องจากการพนันฟุตบอลเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายในประเทศไทย เครือข่ายวงการพนันจึงต้องปิดบัง

2.มาโนช ตันตระเถียร(2542) ได้ศึกษาเรื่อง อาชญากรรมในยุคโลกาภิวัตน์: จากการพนันบอลทางอินเทอร์เน็ตถึงอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ผู้ปฏิบัติในกระบวนการยุติธรรมไทยพร้อมหรือยัง พบว่า การพนันฟุตบอลทางอินเทอร์เน็ต เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาการของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมติดต่อกันทั่วโลก อันเป็นการละเมิดต่อกฎหมายและศีลธรรมอันดีของประชาชนและยังจะทำให้เงินไหลออกนอกประเทศ เมื่อรวมกันเข้าก็สร้างความสูญเสียให้แก่ประเทศชาติมีผลให้เกิดความเสียหายรุนแรงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของประเทศได้ แต่ความแตกต่างของกฎหมายในแต่ละประเทศทำให้เกิดช่องโหว่ในการบังคับใช้กฎหมาย การรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อใช้ในการพิสูจน์ความผิดในคดีการพนันทางอินเทอร์เน็ตเป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากไม่มีพยานหลักฐานเหมือนคดีการพนันอื่น ๆ และจะยากยิ่งขึ้นหากผู้เล่นและเจ้ามืออยู่กันคนละประเทศที่มีกฎหมายแตกต่างกัน อุปสรรคทางด้านระยะทาง ภาษาที่แตกต่าง หรือความคิดพื้นฐานที่ถือว่าการพนันเป็นสิ่งผิดกฎหมายหรือไม่ ประกอบกับการพนันทางอินเทอร์เน็ตไม่เข้าข่ายเป็นความผิดที่เป็นอาชญากรรมระหว่างประเทศ บุคลากรที่มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายนอกจากจะต้องมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในหลักการวิธีการและองค์ประกอบแห่งความผิดของการเล่นการพนันประเภทต่าง ๆ แล้ว ยังจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงหลักพื้นฐานของการเชื่อมโยงของระบบเครือข่ายและวิธีการทำงานของอินเทอร์เน็ต ตลอดจนมีความเข้าใจถึงความหมายของข้อมูล สามารถเข้าใจและรู้วิธีการที่จะนำพยานหลักฐานที่เก็บหรือยึดมาจากที่เกิดเหตุไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางคดี และยังมีความจำเป็นเข้าใจว่าพยานหลักฐานใดสามารถใช้พิสูจน์ความผิดได้ ประกอบกับจะต้องมีความรู้และความสามารถเพียงพอที่จะทำการตรวจค้น ยึดและเก็บรักษาหลักฐานต่าง ๆ อย่างถูกต้องเพื่อป้องกันการสูญหายหรือเสียหายซึ่งปัจจุบันมีจำนวนน้อยมาก ดังนั้น ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบจะต้องส่งเสริมการพัฒนาความรู้แก่บุคลากรที่ปฏิบัติงานในส่วนนี้ การออกกฎหมายสำหรับอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์โดยเฉพาะและจำเป็นต้องมีกระบวนการแสวงหาความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในลักษณะรัฐต่อรัฐ องค์การต่อองค์การเพื่อเกื้อกูลซึ่งกันและกันในการแสวงหาพยานหลักฐานมาดำเนินการในความผิดประเภทนี้

3. **องอาจ ชัยเพชรโยธิน (2541)** ทำวิทยานิพนธ์ปริญญาโทระดับบัณฑิตศึกษาต่อคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่องการบังคับใช้กฎหมายการพนัน: ศึกษากรณีการพนันผลการแข่งขันฟุตบอล พบว่า การพนันฟุตบอลทำรายได้ให้เจ้ามือจำนวนมาก จึงได้มีการพัฒนาองค์กรและวิธีการเล่น โดยมีการพนันระหว่างเจ้ามือต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ จนเกิดเครือข่ายขนาดใหญ่ เนื่องจากการพัฒนาทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ได้มีผู้เล่นจำนวนหนึ่งเปิดโฮมเพจรับพนันผลการแข่งขันในเครือข่ายคอมพิวเตอร์ระบบอินเทอร์เน็ตซึ่งแพร่หลายไปทั่วโลก ทำให้เกิดช่องว่างในการใช้กฎหมายอันเกิดจากตัวบทกฎหมายและองค์กรที่บังคับใช้กฎหมาย แนวทางแก้ไขก็คือ เสนอให้มีการแก้ไข พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ.2478 โดยให้มีการเพิ่มฐานความผิดการเล่นการพนันฟุตบอลและเพิ่มอัตราโทษให้ได้สัดส่วนกับความผิด พร้อมทั้งปรับปรุงกฎหมายและระเบียบเรื่องการค้า และมาตรการพิเศษบางอย่าง เช่น การดักฟังโทรศัพท์เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน และบัญญัติให้เงินเกี่ยวกับการพนันอยู่ในกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อควบคุมธุรกรรมทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการพนัน ส่วนปัญหาเครือข่ายการพนันฟุตบอลข้ามชาติ รัฐบาลจะต้องขอความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญาไปยังรัฐที่มีเครือข่ายการพนันผิดกฎหมายเชื่อมโยงกับประเทศไทย สำหรับปัญหาที่เกิดจากองค์กรที่ใช้บังคับกฎหมาย รัฐบาลควรดำเนินนโยบายที่เหมาะสม พร้อมทั้งพัฒนาองค์กรดังกล่าวให้สามารถปราบปรามเครือข่ายการพนันผิดกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

4. **สังคีต พิริยะรังสรรค์(2543)** ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพนันกับนโยบายสาธารณะ พบว่า การพนันในประเทศไทยเป็นสิ่งผิดกฎหมายเนื่องจากรัฐบาลพิจารณาว่าเป็นสิ่งที่เลวร้ายและส่งผลทางด้านลบต่อสังคม แต่จุดยืนของรัฐบาลไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมของคนส่วนใหญ่ ประชาชนจำนวนมากให้ความร่วมมือกับกิจกรรมหลายอย่างที่ผิดกฎหมาย ประกอบกับ พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ.2478 มีความคลุมเครือใน 2 ประการหลัก ประการแรก มีการอนุญาตให้มีการพนันบางประเภทภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด กฎหมายมิได้ลงโทษการพนันว่าเป็นสิ่งเลวร้ายทั้งหมด แต่มีการลงโทษคนที่ไม่ปฏิบัติตามกฎและถือว่าคนเหล่านี้เป็นอาชญากรรมตามกฎหมาย ประการที่สอง กฎหมายไม่มีความเป็นจริงและไม่สามารถบังคับได้ ส่งผลให้มีการเล่นการพนันกันอย่างกว้างขวางและมีการติดสินบนเจ้าหน้าที่รัฐเพราะอัตราโทษน้อยแต่การดำเนินคดีทางศาลถือว่าเป็นสิ่งละเอียดอ่อน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐและนักการเมืองมีส่วนพัวพันในเครือข่ายธุรกิจการพนันและให้การคุ้มครอง จึงเป็นการยากยิ่งที่จะบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลบางประเทศยอมรับในเรื่องดังกล่าว จึงทำให้การพนันเป็นสิ่งถูกกฎหมาย สามารถกำหนด ควบคุม และนำรายได้บางส่วนมาใช้ ประหยัดค่าปราบปรามการพนัน เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการ

ปราบปรามมีเวลาทำกิจการอื่นได้มากขึ้น โดยเฉพาะในปัจจุบันการวิวัฒนาการด้านการสื่อสาร ผู้คนสามารถเล่นการพนันได้แม้อยู่ที่บ้าน และหาความสนุกจากการเล่นการพนัน ผู้เล่นทั้งหมดอ้างว่าการกระทำของพวกเขาเป็นเรื่องส่วนตัวและไม่ก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคม และได้มีการสำรวจทัศนคติชนชั้นกลางในกรุงเทพมหานคร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศชายและมีการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้ focus group และการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับการทำให้การพนันฟุตบอลเป็นสิ่งผิดกฎหมาย พบว่า มีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยใกล้เคียงกัน โดยเพศชายมีแนวโน้มสนับสนุน ในขณะที่เพศหญิงคัดค้าน โดยผู้ให้การสนับสนุนให้เหตุผลว่า ในเมื่อรัฐบาลไม่สามารถห้ามปรามคนจากการเล่นการพนันก็ควรที่จะทำให้การพนันฟุตบอลเป็นสิ่งถูกกฎหมายเพื่อการควบคุมที่ดีกว่าปัจจุบันและรายได้ที่เพิ่มขึ้นสามารถนำไปใช้ในการสงเคราะห์หรือเพื่อสนับสนุนการกีฬาเป็นประโยชน์ต่อสังคมมากกว่าเงินสินบนที่จ่ายให้เจ้าหน้าที่รัฐ นักการเมืองและผู้มีอิทธิพลจะทำให้มีการโอนเงินจากเศรษฐกิจนอกกระบบสู่ธุรกิจจดทะเบียนและลดค่าใช้จ่ายเพื่อให้ได้รับการคุ้มครองจากกลุ่มการเมือง ส่วนผู้คัดค้านเชื่อว่าการกีฬาควรที่จะเกิดขึ้นเพื่อการกีฬาอย่างเดียวไม่ใช่เพื่อการพนัน การสนับสนุนการพนันฟุตบอลจะกระตุ้นให้มีการเล่นการพนันในกรณีของกีฬาอื่น ๆ เข้าไปด้วย และส่งผลกระทบในทางร้ายให้กับวัยรุ่น

2.12 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยและเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ปัจจัยสำคัญ ที่มีอิทธิพลต่อการเล่นการพนันฟุตบอล ผู้วิจัยได้สร้างกรอบแนวคิดและกำหนดตัวแปรในการวิจัยได้ ดังนี้

กรอบแนวคิด

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยเกี่ยวกับการพนันฟุตบอล

- ความคาดหวังในการเพิ่มรายได้จากการพนัน
- ได้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ตื่นเต้น
เข้าใจในการเชียร์การแข่งขันฟุตบอล
- ตามสมัยนิยม
- การพนันเพื่อสังคม
- การได้รับการยกย่องนับถือจากเพื่อนฝูงและ
คนใกล้ชิด
- เป็นเกมกีฬาไม่ใช่การกระทำผิดที่ร้ายแรง
- ได้ระบายความรู้สึกที่ซ่อนเร้นอยู่ในจิตใจ

ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะการพนันฟุตบอล

- เล่นง่าย
- สะดวก
- ไม่เสียเวลา

ปัจจัยเกี่ยวกับทีมฟุตบอลที่ชื่นชอบ

(นักกีฬาฟุตบอลที่มีชื่อเสียง ผู้จัดการทีมที่มีชื่อเสียง ทีมฟุตบอลที่มีชื่อเสียง)

ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน

- การติดต่อคบค้าสมาคมกับผู้เล่นการพนัน
ฟุตบอล

ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อ

- การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทีมฟุตบอล

ตัวแปรตาม

← การเล่นการพนันฟุตบอล

2.13 สมมติฐานการวิจัย

จากกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเล่นการพนันฟุตบอล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดปัจจัยต่าง ๆ ตามกรอบแนวความคิดดังกล่าวข้างต้น และได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผู้เล่น เล่นการพนันฟุตบอลเพราะคาดหวังว่าจะมีรายได้เพิ่มจากการชนะพนันฟุตบอล
2. ผู้เล่น เล่นการพนันฟุตบอลเพราะต้องการความสนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจในการเชียร์การแข่งขันฟุตบอล
3. ผู้เล่น เล่นการพนันฟุตบอลเพราะทำตามสมัยนิยม
4. ผู้เล่น เล่นการพนันฟุตบอลเพื่อการเข้าสังคม
5. ผู้เล่น เล่นการพนันฟุตบอลเพราะต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากเพื่อนฝูงและคนใกล้ชิด
6. ผู้เล่น เล่นการพนันฟุตบอลเพราะเห็นว่าเป็นเกมกีฬาไม่เป็นการกระทำผิดที่ร้ายแรง
7. ผู้เล่น เล่นการพนันฟุตบอลเพื่อระบายความรู้สึกที่ซ่อนเร้นในจิตใจ
8. ผู้เล่น เล่นการพนันฟุตบอลเพราะการพนันฟุตบอลเล่นง่ายเข้าใจง่ายยากต่อการถูกโกง
9. ผู้เล่น เล่นการพนันฟุตบอลเพราะการพนันฟุตบอลเล่นสะดวกสามารถเล่นได้ทุกโอกาสที่อยากเล่น
10. ผู้เล่น เล่นการพนันฟุตบอลเพราะไม่ต้องเสียเวลาในการเล่น
11. ผู้เล่น เล่นการพนันฟุตบอลเพราะทีมฟุตบอลที่ชื่นชอบแข่งขันมีโอกาสชนะมากกว่าแพ้

12. ผู้เล่น ที่คบค้าสมาคมกับเพื่อนที่เล่นการพนันฟุตบอล เล่นการพนันฟุตบอลบ่อยครั้งกว่า
ผู้เล่นที่คบค้าสมาคมกับเพื่อนที่ไม่เล่นการพนันฟุตบอล
13. ผู้เล่นที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทีมฟุตบอลมาก เล่นการพนันฟุตบอลบ่อยครั้งกว่า
ผู้เล่นที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทีมฟุตบอลน้อย

2.14 นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

ผู้เล่น	หมายถึง ผู้เล่นการพนันฟุตบอลในเขตกรุงเทพมหานคร
การพนันฟุตบอล	หมายถึง การพนันทายผลการแข่งขันฟุตบอล ที่มีการถ่ายทอดทางโทรทัศน์หรือเคเบิลทีวี
การเล่นการพนันฟุตบอล	หมายถึง การที่กลุ่มตัวอย่างใช้เหตุผลส่วนตัว ในการตัดสินใจที่จะเล่นหรือไม่เล่นการพนันฟุตบอลในแต่ละครั้ง โดยจะมีความบ่อยครั้งมากหรือน้อยในแต่ละเดือน บ่อยครั้งมาก หมายถึง ความถี่ตั้งแต่ 4 ครั้งต่อเดือนขึ้นไป บ่อยครั้งน้อย หมายถึง ความถี่น้อยกว่า 4 ครั้งต่อเดือนลงไป
ความคาดหวังในการเพิ่มรายได้	หมายถึง การเล่นการพนันฟุตบอล เพื่อหวังผลประโยชน์เป็นการเล่นเพื่อหวังเงิน เนื่องจากการพนันฟุตบอลกลายเป็นธุรกิจที่สามารถทำกำไรได้เป็นกอบเป็นกำในระยะเวลาอันรวดเร็ว และเห็นผลทันตาในชั่วข้ามคืน
ความสนุกสนาน ตื่นเต้น รั้าใจในการเชียร์การแข่งขันฟุตบอล	หมายถึง การเล่นการพนันเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินการพนันเป็นวัตถุประสงค์ให้ติดตามชมการแข่งขันเป็นการฆ่าเวลาและพนันผลแพ้ชนะด้วยเงินจำนวนมากหรือน้อยก็ตาม
ตามสมัยนิยม	หมายถึง การเล่นการพนันฟุตบอลของผู้เล่น เพื่อให้ทันกับยุคสมัย ไม่เชยหรือตกยุค เนื่องจากการพนันฟุตบอลเป็นที่นิยม และสื่อต่าง ๆ

ให้ความสนใจและผู้เล่นส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน มีการศึกษาสูงพอสมควร และมีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างดี และมีการใช้เครื่องมืออุปกรณ์สื่อสารที่ทันสมัย เข้ามาช่วย

การพนันเพื่อเข้าสังคม หมายถึง การเล่นการพนันฟุตบอลเพื่อพบปะสมาคมกับคนที่เล่นด้วยกันและสามารถพูดคุยปรึกษาหารือกันได้ทำให้ผู้เล่นรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งในสังคมนั้น ๆ

การได้รับการยกย่องนับถือ หมายถึง การเล่นการพนันฟุตบอล เนื่องจากผู้เล่นต้องการได้รับคำยกย่องจากเพื่อนฝูงและคนใกล้ชิดคิดว่า เป็นคนเก่งเชี่ยวชาญในการเล่นการพนันฟุตบอล ผู้เล่นสร้างจุดสนใจให้กับตนเอง มีความภาคภูมิใจ

การพนันฟุตบอลเป็นเกมกีฬาไม่ใช่เป็นการกระทำผิดที่ร้ายแรง หมายถึง ผู้เล่นมีความรู้สึกว่าการเล่นการพนันฟุตบอลเป็นเกมกีฬา จึงไม่รู้สึกผิดมากนักทั้งในด้านกฎหมาย และศีลธรรมและสังคมไม่เห็นว่าเป็นสิ่งชั่วร้าย

การพนันเพื่อระบายความรู้สึกที่ซ่อนเร้นในจิตใจ หมายถึง การเล่นการพนันฟุตบอลของผู้เล่น เนื่องจากมีเรื่องทุกข์ใจไม่อยากจะบอกให้คนอื่นรู้ จึงเล่นการพนันเป็นการระบายความรู้สึก

การพนันฟุตบอลเล่นง่าย หมายถึง ผู้เล่นเชื่อว่าการแข่งขันฟุตบอลเป็นไปอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม โอกาสเสี่ยงจากการถูกคดโกงจากวิธีการเล่นไปได้ยากและสามารถเข้าใจง่าย

การพนันฟุตบอลเล่นสะดวก หมายถึง การพนันฟุตบอลมีการใช้อุปกรณ์ และเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยผู้เล่นสามารถเล่นได้ทุกที่ ทุกโอกาสเท่าที่อยากจะเล่นและไม่มีพยานหลักฐานเหมือนกับการพนันอื่น ซึ่งยากต่อการถูกจับกุมจึงไม่ต้องพะวงเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประกอบกับอัตราโทษเกี่ยวกับความผิดมีน้อย

การเล่นฟุตบอลไม่เสียเวลา หมายถึง การเล่นการพนันฟุตบอลนั้น ผู้เล่นไม่จำเป็นต้องเข้าไปนั่งเล่นในแหล่งหรือโต๊ะพนันบอลเหมือนกับการเล่นการพนันชนิดอื่น ซึ่งผู้เล่นกับเจ้ามืออาจจะอยู่คนละแห่งที่ไกลกันก็สามารถเล่นกันโดยใช้อุปกรณ์และเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยและไม่จำเป็นต้องเฝ้าติดตาม การแข่งขันตลอดเวลาเพียงแต่พนันกันไว้ และสามารถรู้ผลแพ้ชนะกัน เมื่อทราบผลการแข่งขันตามที่ตกลงกันไว้ เท่านั้น

ทีมฟุตบอลที่ขึ้นชอ หมายถึง ทีมฟุตบอลที่มีชื่อเสียงและผู้เล่นขึ้นชอ และมีโอกาสชนะมากกว่าแพ้ เนื่องจาก

- 1) มีดาราประจำทีมที่มีชื่อเสียงลงแข่งขัน ซึ่งหมายถึงนักกีฬาฟุตบอลในทีมที่มีเทคนิคดี ฝีเท้าเยี่ยม มีประสบการณ์และความสามารถเป็นที่ยอมรับและมีรายชื่อลงเล่นในการแข่งขันคู่่นั้น ๆ
- 2) มีผู้จัดการทีมที่มีชื่อเสียง หมายถึง ผู้ควบคุมทีมฟุตบอลที่มีความสามารถ มีเทคนิค วิธีการแก้เกมคู่ต่อสู้และวางตัวและตำแหน่งนักกีฬาได้อย่าง เยี่ยมยอด และทีมมีโอกาสชนะมากกว่าแพ้
- 3) สถิติข้อมูลในอดีตของทีมจะชนะมากกว่าแพ้

กลุ่มเพื่อน หมายถึง กลุ่มเพื่อนหรือคนใกล้ชิดที่เล่นการพนันฟุตบอลอยู่ก่อนและมีส่วนชักจูงให้ผู้เล่นเข้ามาเล่น หรือตัดสินใจเล่นการพนันฟุตบอล

ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อ หมายถึง การที่ผู้เล่นได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทีมฟุตบอลที่จะทำการแข่งขันตามสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นนิตยสารกีฬา หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เคเบิลทีวี